

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · període intermedi · sèrie D · número 3

Diputació Permanent

Sessió 3, divendres 7 d'agost de 2020

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

TAULA DE CONTINGUT

Elecció del vicepresident segon o vicepresidenta segona	3
Decret Llei 28/2020, del 21 de juliol, pel qual es modifica la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania i s'adopten mesures urgents per harmonitzar prestacions socials amb l'ingrés mínim vital 203-00053/12	4
Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat perquè informi sobre la seva absència a la conferència de presidents autonòmics del 31 de juliol del 2020 361-00022/12	22
Sol·licituds de compareixença acumulades relatives a les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat 354-00342/12 i 354-00343/12	29

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la Diputació Permanent.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 3

La sessió s'obre a les nou del matí i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat dels membres de la Mesa de la Diputació Permanent Josep Costa i Rosselló, vicepresident primer; Joan García González, vicepresident segon; Gemma Geis i Carreras, secretària primera, i David Pérez Ibáñez, secretari segon. Assisteixen la Mesa el lletrat major i la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Carlos Carrizosa Torres, Noemí de la Calle Sifré, Ignacio Martín Blanco, Jorge Soler González i Laura Vilchez Sánchez, pel G. P. de Ciutadans; Albert Batet i Canadell, Eusebi Campdepadrós i Pucurull, Lluís Guinó i Subirós i Eduard Pujol i Bonell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Anna Caula i Paretas, Josep M. Jové i Lladó, Sergi Sabrià i Benito i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. Republicà; Eva Granados Galiano i Raúl Moreno Montaña, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Vidal Aragonés Chicharro, pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Alejandro Fernández Álvarez, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el conseller de Treball, Afers socials i Famílies, Chakir El Homrani Lesfar.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Elecció del vicepresident segon o vicepresidenta segona.
2. Decret llei 28/2020, del 21 de juliol, pel qual es modifica la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania i s'adopten mesures urgents per harmonitzar prestacions socials amb l'ingrés mínim vital (tram. 203-00053/12). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.
3. Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant la Diputació Permanent perquè informi sobre la seva absència a la conferència de presidents autonòmics del 31 de juliol del 2020 (tram. 361-00022/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.
4. Sol·licitud de compareixença del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies davant la Diputació Permanent sobre les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat (tram. 354-00342/12). Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació.
5. Sol·licitud de compareixença del conseller d'Educació davant la Diputació Permanent sobre les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat (tram. 354-00343/12). Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació.

El president

Bé, bon dia a tothom. Bon dia. *(Pausa.)* Diputats..., diputats, diputades, bon dia. *(Pausa.)*

Elecció del vicepresident segon o vicepresidenta segona

Iniciem aquesta sessió de la Diputació Permanent amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la composició de la Mesa de la Diputació Permanent. Atesa la renúncia de l'anterior vicepresident segon, cal procedir, d'acord amb l'article 74.3 del Reglament, a l'elecció del vicepresident o vicepresidenta segon. Atès que es presenta un únic candidat, el senyor Joan García del Grup Parlamentari de Ciutadans, i que d'acord amb l'article 101.3 del Reglament les eleccions i les designacions que corresponen al Parlament es poden fer per assentiment, si el nombre de candidats pre-

sentats és igual al nombre de candidats a proveir proposo realitzar la votació per assentiment, si no hi ha... (*Vidal Aragonés Chicharro demana per parlar.*) Sí? Digui'm.

Vidal Aragonés Chicharro

President, per demanar votació, en tot cas.

El president

Molt bé, doncs atès que és votació nominal, haurem de fer-ho per urna. Per tant, demanaré que entri l'urna i ho haurem de fer amb paperetes. Sí. Recordo que només es pot votar un nom de candidat.

(*Pausa llarga.*)

Molt bé, doncs si tothom té papereta, començarem la votació. I cridarem nominalment.

(*Pausa llarga.*)

Molt bé. Comencem, doncs.

(*D'acord amb l'article 101.2 del Reglament, els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Es procedeix a la votació.*)

Molt bé. Passem al recompte.

(*Es procedeix a l'escrutini.*)

Hi han hagut 11 vots a favor del senyor Joan García, 12 vots en blanc. Per tant, el senyor Joan García és escollit vicepresident segon de la Diputació Permanent.

Decret llei 28/2020, del 21 de juliol, pel qual es modifica la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania i s'adopten mesures urgents per harmonitzar prestacions socials amb l'ingrés mínim vital

203-00053/12

Passem, doncs, ara, al següent punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la convalidació del Decret llei 28/2020, del 21 de juliol, pel qual es modifica la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania i s'adopten mesures urgents per harmonitzar prestacions socials amb l'ingrés mínim vital. D'acord amb l'article 158.2 del Reglament, en primer lloc intervindrà el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, el senyor Chakir El Homrani, per exposar les raons per les quals s'ha promogut aquest decret llei.

Per tant, demano que pugui entrar el conseller. (*Pausa.*) Bon dia, conseller. Quan vostè vulgui.

El conseller de Treball, Afers Socials i Famílies (Chakir El Homrani Lesfar)

Bon dia, diputats i diputades de la Diputació Permanent. Els porto el Decret llei 28/2020, del 21 de juliol, pel qual es modifica la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania i s'adopten mesures urgents per harmonitzar les prestacions de la renda garantida amb l'ingrés mínim vital. Aquest decret que els porto és un decret que ha de regular i regula alguns aspectes tècnics del trànsit entre la renda garantida de ciutadania i l'ingrés mínim vital. L'objecte principal d'aquest decret és evident: intentar minimitzar l'afectació a la ciutadania i harmonitzar les regulacions de les prestacions socials afectades per la implementació de l'IMV.

(*El president parla amb el conseller sense fer ús del micròfon.*) Sí? (*El conseller es treu la mascareta.*) És que amb la mascareta és complicat. Disculpeu, eh? (*Pausa.*) Ara millor? Vinga.

Doncs, com els deia, aquest és un decret que té un objectiu molt concret, que és regular alguns aspectes tècnics del trànsit entre la renda garantida de ciutadania i l'ingrés mínim vital. L'objecte principal d'aquest decret és evident: intentar minimitzar l'afectació a la ciutadania i harmonitzar les regulacions de les prestacions socials afectades per la implementació de l'*ingreso mínimo vital*. És a dir, que les persones

no pateixin cap problema davant diverses administracions que estan regulant prestacions que són subsidiàries entre elles mateixes.

Aquesta és una regulació que és necessària a l'espera de poder tancar els convenis de col·laboració i la gestió de l'*ingreso mínimo vital*. El que ens permet aquest decret és poder evitar situacions de perjudici a les persones vulnerables, que són les persones que s'acullen al dret a la renda garantida o al dret a l'*ingreso mínimo vital*. Les mesures d'aquest decret s'han treballat i acordat en el marc del Consell de Govern de la Renda Garantida, aquell òrgan de cogovernança que de manera innovadora es va crear amb la Llei de la renda garantida el 2017. És, per tant, una decisió presa entre el Govern de la Generalitat i els principals actors socials del país. S'ha treballat de forma conjunta i s'ha acordat de forma conjunta: Comissions de Catalunya, UGT, Foment del Treball, Pimec, la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya, el Col·legi Oficial del Treball Social de Catalunya, la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis. És a partir d'aquesta lògica que entenem que hem de poder anar avançant en la renda garantida, a partir del diàleg i la cogestió que planteja el Consell de Govern de la Renda Garantida.

L'IMV, com he dit en moltes ocasions, és una bona notícia, i crec que això és innegable. Ara bé, la seva gestió ha d'adaptar-se a una realitat, especialment en els territoris on ja existien rendes d'inserció com la renda garantida de ciutadania, a Catalunya, rendes com la del País Valencià, com la de les Illes, i, en un altre nivell, el del País Basc, que ja tenen la gestió directament.

L'ingrés mínim vital representa una nova prestació, de la que la resta de les rendes mínimes, en aquest cas, la renda garantida, són subsidiàries. Per això és necessari poder retocar la Llei de la renda garantida per afavorir la correcta implementació de l'*ingreso mínimo vital* a Catalunya.

Haig d'aprofitar per lamentar que fins ara, ara mateix, encara no hem aconseguit tancar un conveni de col·laboració que permeti assegurar que tots els ciutadans vagin a una finestra única, que permeti assegurar que ningú tingui cobraments indeguts, que permeti assegurar el dret dels ciutadans i les ciutadanes a les rendes mínimes, sigui l'*ingreso mínimo vital* o sigui la renda garantida de ciutadania.

Per això, la nostra voluntat ha sigut fer els deures que li pertoquen a la Generalitat. I quins són aquests deures? Adaptar la renda garantida de ciutadania al que suposa la creació de l'*ingreso mínimo vital* per aconseguir que ningú pateixi cap tipus de problemàtica.

Som conscients que amb aquest decret en solucionem una part, però que hi ha una altra part que l'haurem d'acabar de solucionar quan puguem signar el conveni; conveni que estem perseguint de forma clara, i que hi ha un acord per part de tot el Consell de Govern de la Renda Garantida que és necessari. A partir d'aquí, el que pretenem amb aquest decret és evitar al màxim problemes als ciutadans i les ciutadanes.

I els passo a explicar quines són les mesures que adoptem en aquest decret. Una, l'avaluació de requisits. Si el titular no pot aportar tota la documentació en el moment de la sol·licitud, s'ofereix la possibilitat d'aportar-la durant la tramitació del procediment, prèvia declaració responsable del titular. En cas de no aportar la documentació amb caràcter previ a dictar una resolució, l'òrgan gestor la requereix i suspèn el procediment durant un termini màxim de tres mesos, període després del qual es produeix la caducitat del procediment.

Un altre element: s'adapta el termini de resolució. Temps de resolució de la renda garantida passa a ser de tres mesos. Com saben, per llei, és de quatre mesos, el de l'*ingreso mínimo vital* és de tres mesos. Ara mateix estem en una mitjana de resolució d'un mes i mig i, de cara a harmonitzar les diverses prestacions, passem a reduir el termini de resolució a tres mesos.

El que no toquem és el silenci positiu administratiu. En aquest cas, l'*ingreso mínimo vital* té silenci negatiu, però al ser un dret superior, el que representa la renda garantida en aquest sentit, no es toca.

Un dels altres elements: com bé saben, l'*ingreso mínimo vital* entra com a base i, llavors, la renda garantida, per a aquelles persones que tinguin *ingreso mínimo vital*, és complementària. Com saben, una part de la complementarietat va lligada al pla d'activació laboral o d'inclusió social. En el decret també, el que es fa és adaptar aquest pla d'activació laboral o d'inclusió social per a aquelles persones que demanen l'*ingreso mínimo vital*, el tenen, i que no tenir aquest pla d'activació els suposaria un decreixement d'ingressos.

En aquest sentit, a les persones destinatàries de la prestació complementària derivada del dret a percebre l'*ingreso mínimo vital* se'ls requereix que es comprometin, prèviament a la resolució, al seguiment d'un pla d'activació laboral o d'inclusió social conforme recull la Llei de la renda garantida.

Altres canvis que situem són canvis que afecten les sol·licituds pendents de resolució. A les persones que puguin tenir dret a l'*ingreso mínimo vital* i tenen la sol·licitud de renda garantida pendent de resolució se'ls requereix presentar la sol·licitud de l'*ingreso mínimo vital* i es suspèn el termini de resolució de la renda garantida, pel seu caràcter subsidiari. Aquest és un element important. El que fem és donar aquesta oportunitat –perquè la renda garantida està plantejada com l'última prestació– de suspendre aquest procés, perquè puguin demanar l'*ingreso mínimo vital* si estan en condicions de demanar-lo. I amb aquesta suspensió el que fem és que no tornin a passar tot l'inici del procés de sol·licitud. La suspensió sempre és més útil que no pas una revocació i tornar a iniciar tot el procés.

Canvis, també, que afecten els perceptors de la renda garantida que puguin tenir dret a l'*ingreso mínimo vital*. Beneficiaris de la renda garantida o d'una prestació complementària que puguin tenir dret a l'*ingreso mínimo vital* han de sol·licitar l'accés a la prestació de l'INSS. Es faran les modificacions del pagament corresponent als beneficiaris que se'ls reconegui l'*ingreso mínimo vital*.

El reconeixement dels efectes retroactius de la prestació de l'*ingreso mínimo vital* seran compatibles, i no deduïbles, amb la renda garantida com a màxim tres mesos. És adaptar aquest període per evitar aquesta situació de pagaments indeguts a ciutadans i ciutadanes que estan en situació de vulnerabilitat.

Són elements que considerem claus a l'hora d'assegurar els drets de les persones mentre estem en aquest procés d'adaptació. I pensem que era necessari poder situar aquests canvis molt tècnics entorn de la Llei de la renda garantida per assegurar al màxim tots els drets.

Ara, això no treu que, igualment, encara que fem aquesta modificació, necessitem, per la via del diàleg, per la via de la negociació, tenir clar de quina manera gestionem l'*ingreso mínimo vital* i, especialment, per un fet que l'Estatut de Catalunya situa de forma clara: la competència en prestacions no contributives és de la Generalitat.

A partir d'aquí, amb aquest decret el que volem és donar seguretat jurídica als ciutadans i a les ciutadanes, evitar perjudicis a les persones beneficiàries d'ambdues prestacions, que poden haver de retornar les quanties indegudes durant aquest període, i, també, evitar el malbaratament de recursos públics.

És aquest l'objectiu, que les persones no pateixin per dificultats de coordinació entre administracions; situar efectivament les persones al centre, treballar amb el consens dels membres de la comissió de govern. Per nosaltres, això és molt important.

Aquest decret l'hem treballat conjuntament amb qui l'hem de treballar, que és amb el Consell de Govern de la Renda Garantida plantejat a la llei: amb tots els sindicats, patronals, Taula del Tercer Sector, Col·legi de Treball Social i entitats municipalistes. Entenem que és aquesta la manera de fer-ho. I, sobretot, facilitar, mentre no s'està complint l'Estatut de Catalunya, que situa que la competència en prestacions no contributives és de la Generalitat..., poder assegurar que els ciutadans i les ciutadanes tinguin la mínima afectació possible.

És aquesta la voluntat d'aquest decret que els presento avui, en Diputació Permanent, per a la seva convalidació.

Gràcies.

El president

Gràcies. Gràcies, conseller. És el torn ara dels grups parlamentaris per un temps de deu minuts els grups i cinc els subgrups, i en primer lloc té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Noemí de la Calle.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, presidente. Estamos aquí para debatir y someter a votación un decreto ley que pretende modificar la Ley de la *renda garantida de ciutadania* para, según su título, «adoptar medidas urgentes para organizar prestaciones sociales con el ingreso mínimo vital». Y antes de entrar en el análisis técnico del decreto me gustaría dejar constancia de la paradoja que supone que la Generalitat pretenda armonizar una prestación social de la cual ya ha anunciado que presentará un recurso de inconstitucionalidad. Es curioso, como poco, utilizando su propio lenguaje, que pretendían judicializar la pobreza, y más en un contexto de crisis sanitaria, social y económica en el cual lo normal sería intentar arrimar el hombro y poner soluciones y no poner más trabas.

Además, lo anunció el *conseller* Chakir hace unos días diciendo que el Gobierno español no ha tenido la voluntad de negociar el traspaso y la coordinación, y esto lo dice un *govern* que ha dejado vacía la silla en la conferencia de presidentes autonómicos haciendo gala de su habitual dejadez de funciones y abandono de todos los catalanes. Y el *conseller* también justificaba la presentación de este recurso de inconstitucionalidad con el objetivo de forzar al Gobierno de España a hacer las cosas bien. Y eso lo dice un *conseller* que ha tardado tres años en presentar el reglamento de la *renda garantida de ciutadania*, o sea, una ley aprobada en julio de 2017, un reglamento presentado en abril de 2020, y el *conseller* pretendiendo dar lecciones de cómo se tienen que hacer las cosas.

La *renda garantida de ciutadania* fue una ley aprobada en 2017 de la que tuve la suerte de ser ponente; suerte por todo lo que aprendí en aquella ponencia y por haber tenido la oportunidad de poner un grano de arena para hacer realidad un derecho recogido en el Estatut d'autonomia de Catalunya, ese *estatut* que algunos quisieron, pues..., que quisieron derogar el 6 y 7 de septiembre de 2017. Y es que el Estatut d'autonomia de Catalunya, en su artículo 24.3, establece que «las personas o familias que se encuentra en situación de pobreza tienen derecho a acceder a una renta garantizada de ciudadanía que les asegure los mínimos de una vida digna de acuerdo con las condiciones que legalmente se establezcan». Este Govern de la Generalitat no solo ha tardado en gestionar esta *renda garantida de ciutadania*, sino que además ha hecho una lectura restrictiva de la ley en todo lo que ha podido, dejando bien clara su posición, que no deja de ser un desinterés absoluto en cumplir con su finalidad, que es asegurar un mínimo de vida digno a aquellos ciudadanos que lo necesitan. Y esto ha obligado a la oposición, en varias ocasiones, a plantarse y a tener que defender una ley que costó mucho esfuerzo de muchísimas personas para poder sacarla adelante.

Y ahora nos encontramos ante un nuevo intento del Govern de poner palos en las ruedas a las personas que intentan acceder a este mínimo de vida digna, algo que es muy grave dado el contexto actual. Es evidente que esta crisis social, sanitaria y económica que nos ha dejado el Covid ha destrozado la economía de muchísimos hogares. No hay nada más que ver las largas colas de familias solicitando alimentos; muchas de ellas se han quedado sin nada y no podemos abandonarlas y tenemos que garantizar la subsistencia de estos ciudadanos. Y desde Ciudadanos tuvimos claro que esta crisis debía servir para reforzar las ayudas a quienes más lo necesitan y mejorar nuestro sistema de protección social, y en las comunidades autónomas donde

governamos ya existen estas rentas mínimas de inserción y las hemos apoyado en aquellas comunidades en las que se han impulsado. Por ello también, en el Congreso de los Diputados, cuando se puso encima de la mesa la creación de este ingreso mínimo vital para todos los españoles, lo apoyamos, porque es nuestra obligación ayudar a superar el bache a todas esas personas que lo han perdido todo, que han perdido su empleo, sus ingresos..., para que esta crisis no les condene a situaciones de exclusión social.

Ahora bien, ya lo avisamos en su día en el Congreso, como en la mayoría de comunidades autónomas ya existe en este tipo de rentas pues iba a ser necesaria una armonización de las prestaciones, y por supuesto que es necesario aprobar un decreto lo antes posible para armonizarlas, pero no va a ser este el decreto al que dé apoyo Ciudadanos, por varias razones, pero la principal es porque contiene importantes elementos regresivos que afectarían negativamente a los derechos de la ciudadanía.

No negaremos que este decreto contiene aspectos que son necesarios, pero en ningún caso podemos estar de acuerdo con que el Govern pretenda suspender el plazo de resolución y notificación de la *renda garantida de ciutadania* hasta que se resuelva la resolución del ingreso mínimo vital. No podemos estar de acuerdo con la pretensión de paralizar los expedientes de una prestación autonómica porque sí, primero porque son dos cosas diferentes. La *renda garantida de ciutadania* es un derecho que otorga el Estatut d'autonomia a aquellas personas que están en situación vulnerable. Punto. Y no vamos a permitir que el Govern de la Generalitat cuele la paralización de este derecho con argumentos que no se sostienen, basados una vez más en interpretaciones restrictivas, y menos mediante un decreto en pleno agosto.

Y segundo, porque es que les conocemos demasiado bien y no estamos dispuestos a que vuelvan a intentar utilizar a las personas en situación vulnerable para atacar a las instituciones españolas. No pueden supeditar un derecho que ya tenían los catalanes a que se resuelva otra prestación que ahora otorga el Estado, haciéndoles esperar hasta que se resuelva la situación de colapso que se va a sufrir con el ingreso mínimo vital, por el aluvión de solicitudes que ha desbordado ya las oficinas de la seguridad social. Porque cuando los ciudadanos de Cataluña que han solicitado la *renda garantida de ciutadania*, porque cumplían los requisitos, vean que pasan los meses y que no reciben respuesta, reclamaran, y cuando lo hagan, ¿el Govern de la Generalitat qué hará?, pues decir que la culpa es de Madrid y que no pueden pagar la *renda garantida de ciutadania* porque la seguridad social aún no ha resuelto el expediente, cuando quien es el responsable de resolver los expedientes de la *renda garantida* es la Generalitat. Así que, ahora lo que pretenden con este decreto es refugiarse en España para después poder echarle la culpa de que todo va muy mal.

Y es que eso ya lo hemos vivido porque son muy poco creativos. Cuando se aprobó la *renda garantida de ciutadania*, el Govern de la Generalitat hizo gala de su habitual incompetencia en la gestión, que se tradujo en denegaciones indebidamente justificadas, en dilatación de los plazos para resolver las solicitudes..., y en vez de asumir que no estaban haciendo las cosas bien le echaron la culpa a la aplicación del 155. Y lo que pasa es que las mentiras tienen las patas muy cortas y el tiempo nos ha dado la razón, porque la Generalitat ha tardado tres años –tres años, que se dice pronto– en presentar un reglamento de la *renda garantida*, así que no era culpa del 155, era de la incompetencia, de la falta de voluntad política del Govern de la Generalitat. Así que no, no vamos a ser cómplices de su enésima triquiñuela para seguir con esa actitud de permanente confrontación a costa de las personas que peor lo están pasando en Cataluña.

La respuesta de los ciudadanos ante esta crisis sin precedentes ha sido ejemplar, y en ningún caso se merecen que el Govern de la Generalitat se lo pague así, sacándoselos de encima, rebotándoles de un lado a otro, a personas que ya están angustiadísimas por la situación que están viviendo. Y estas personas no se merecen que este

Govern les pongan más palos en las ruedas demorando la resolución de una prestación a la que tienen derecho.

La Generalitat tiene una responsabilidad y lo que no puede hacer es maltratar a la ciudadanía de esta manera, aprovechando que saben que el ingreso mínimo vital va a tener problemas en los primeros meses de gestión, lo que no pueden hacer es desentenderse de la *renda garantida de ciutadania*. Y la verdad, aquí lo que pasa es que la *pela* es la *pela*, y este Govern, para lo que le interesa, bien que se intenta refugiarse en España, que es para no pagar, y si el Govern de la Generalitat se puede ahorrar unos euros se convierte en el más español de todos, tanto que hasta recurre a la Constitución española presentando un recurso de inconstitucionalidad. Si al Govern lo que realmente le preocupan son las familias sin recursos, que arreglen este decreto y lo vuelvan a traer en septiembre.

Las familias sin recursos no se merecen que el Govern de la Generalitat intente utilizar el drama que están viviendo para sostener su proyecto político basado en la confrontación, porque no todo vale. Así que, si realmente le preocupan estas familias, que arreglen este atropello a los derechos de los que peor lo están pasando, que nos vuelvan a traer el decreto con este tema solucionado y, si así lo hacen, nos comprometemos a que el decreto contará con el respaldo de nuestro grupo parlamentario.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. És el torn ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, del diputat senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, president. Bon dia, diputats, diputades, conseller. El decret que ens porten avui a aquesta Diputació Permanent *a priori* està ben intencionat. És una proposta per endreçar la necessària coexistència entre la renda garantida de ciutadania i l'ingrés mínim vital, que s'ha posat en marxa, com vostès saben, molt recentment pel Govern progressista i d'esquerres de l'Estat.

Un exemple de la bona intenció d'aquest decret és perquè, crec que per primer cop en tres anys, no vull equivocar-me, segurament o possiblement potser el segon cop en tres anys, el Departament de Treball Afers Socials i Famílies fa una reunió amb els grups parlamentaris per comentar un decret –sense conseller, potser..., no voldríem picar tan alt, no?, potser no ens ho mereixem–, però bé, benvinguda sigui aquesta novetat, tot i que sigui tres anys després.

A ningú se li escapen –i a la Generalitat menys– les dificultats de posar en marxa una prestació d'aquestes característiques, que es preveu que arribi a cent mil llars catalanes i a 284.000 persones, de les quals un 30 per cent de potencials beneficiaris seran menors, en concret 92.939.

El nou ingrés mínim vital suposarà en el seu desplegament total una previsió de gairebé 400 milions d'euros que l'Estat pagarà a les famílies catalanes en risc d'exclusió social, gairebé el doble del que dedica actualment la Generalitat de Catalunya amb la renda garantida de ciutadania. De fet, en el primer mes de funcionament de l'ingrés mínim vital, es van donar 6.140 prestacions a famílies catalanes, mil prestacions més de les que la Generalitat va atorgar durant el primer any de funcionament de la renda garantida de ciutadania.

I em referia a les dificultats perquè a ningú se li escapa que, amb aquest univers, amb una prestació posada en marxa i acordada amb els agents socials en només dos mesos, feta en plena crisi social i econòmica provocada per la Covid-19 i amb una administració que funciona a mig gas per les necessàries mesures de distanciament dels treballadors i treballadores, els problemes de tramitació es poden donar, i que cal cercar les millors solucions per resoldre'ls. La Generalitat ha de ser capaç d'entendre aquestes dificultats.

Només cal recordar que la renda garantida de ciutadania, posada en marxa el 15 de setembre de 2017, va arribar amb innumerables problemes de gestió, des de la manca de personal per atendre les sol·licituds, programes informàtics que no funcionaven, cinc mesos per una simple resolució administrativa, denegacions que arribaven a dos de cada tres sol·licituds presentades, sense òrgan de govern i sense reglament. Tres anys per aprovar-lo –tres anys. I això amb una prestació que portava anys d'entrada al Parlament i, per tant, amb força previsió per a la seva aplicació. I mica en mica molts d'aquests problemes s'han anat resolent; alguns no. I a hores d'ara el Govern de la Generalitat de Catalunya no ha presentat ni la memòria de l'any 2019 pel que fa a la renda garantida. Però en fi, en tot cas, no estaran en disposició de demanar la celeritat i l'efectivitat que abans vostès no van tenir, més encara atenent la situació actual en què ens trobem.

Tot amb tot, vostès saben que l'ingrés mínim vital ha de desenvolupar el seu reglament, que estarà disponible els propers mesos. Saben també la voluntat del ministeri d'arribar a acords i convenis amb les comunitats autònomes –ho ha comentat el conseller–, per a la gestió de la nova prestació, cosa que deurà facilitar la seva gestió; o no, ja ho veurem. Com hem dit nosaltres altres vegades no ens preocupa que l'ingrés mínim vital sigui gestionat per les comunitats autònomes, el que ens preocupa és que sigui gestionat per Esquerra Republicana, o que n'externalitzi també la gestió a una empresa privada, tal com va fer amb part de la renda garantida de ciutadania.

Però, en tot cas, la voluntat d'acord no està expressada només de paraula, també per escrit. Sense anar més lluny, des del dia 21 de juliol, la seguretat social ha posat en marxa un protocol d'intercanvi d'informació amb les comunitats autònomes per al traspàs de dades de les sol·licituds resoltes de l'ingrés mínim vital, a més de tenir accés a les resolucions de reconversió d'ofici dels beneficiaris de prestacions familiars, i com adaptar l'ingrés mínim vital a les rendes autonòmiques. I espero que el Govern de Catalunya hi hagi anat a aquesta reunió o, com a mínim, conegui el protocol. Tot i els esforços del Govern per fer veure que el ministeri no vol parlar amb ells, que no es posen al telèfon, que la descoordinació és total, que això no tira i «demés», crec que es posen per endavant les evidències que això no és així.

En aquests moments, hi ha més voluntat per part del ministeri perquè la gestió sigui correcta, que per part de la Generalitat, que només un mes des de la posada en marxa de la nova prestació va aprovar per part de la Comissió de Govern de la Renda Garantida de Ciutadania un manifest escrit pel mateix Govern que era tan dur i tan políticament esbiaixat que les mateixes entitats de la comissió de govern van forçar-lo a fer-lo més col·laboratiu. Fins i tot, els grups d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya van proposar aprovar en el Ple monogràfic de la Covid-19 adherir-se a aquest manifest, sense que estigués ni escrit ni aprovat per la comissió de govern. I com a maniobra política per part del departament, tot sigui dit, era millorable, eh? Efectivitat, doncs l'esperada, cap ni una.

O, recentment, quan el conseller El Homrani anunciava que interposaria un recurs d'inconstitucionalitat, perquè considera que l'ingrés mínim vital envaeix competències catalanes, exactament la que ens diu que les competències en prestacions no contributives són de la Generalitat de Catalunya. Nosaltres esperarem que sigui el Constitucional qui es pronunciï respecte això, però se'ns presenten alguns dubtes: quan es van adonar que era inconstitucional o que envaïa competències autonòmiques?, abans que els seus mateixos grups parlamentaris la votessin a favor al Congrés dels Diputats? O quan el Grup Republicà al Congrés la defensava dient que seria la llei del divorci de la nostra generació? Llavors era inconstitucional?, envaïa competències? Envaeix competències una llei que s'està tramitant com a projecte de llei al Congrés dels Diputats i, per tant, oberta a modificacions? Les proposaran vostès allà? O es quedaran en manifestos polítics fets als despatxos, declaracions, crítiques a mitjans de comunicació, recursos d'inconstitucionalitat o d'altra mena de focs

d'artifici? Tenen realment voluntat d'acordar amb el Govern de l'Estat o no? Pel que hem pogut veure en les darreres setmanes, creiem que no.

El president Torra podria haver aprofitat la conferència de presidents per fer-ho, però va optar per no representar els interessos del conjunt de catalans i catalanes; podrien aprofitar vostès les reunions bilaterals, però sembla que tampoc és suficient.

I tenim la sensació –i esperem equivocar-nos– que vostès esperen un cert fracàs de l'ingrés mínim vital, i és el que traspua aquest decret. Aquest decret traspua la desconfiança per part de la Generalitat de Catalunya cap a l'Institut Nacional de la Seguretat Social. I en base a aquesta desconfiança no es pot construir un decret, perquè acaba transferint al ciutadà la responsabilitat del que haurien de ser tràmits automàtics entre dues administracions; demanen documentació al ciutadà de què ja disposa l'Administració, i tot per la incapacitat de la Generalitat de comunicar-se amb el ministeri. Fins i tot se li demana al ciutadà que comuniqui la negativa de l'Institut Nacional de la Seguretat Social de rebre l'ingrés mínim vital, sense pensar que en molts casos no requereix resolució expressa per escrit. No s'entén, per tant, com volen que el ciutadà ho comuniqui. No s'entén què passa si aquesta comunicació es fa directament a la Generalitat de Catalunya.

Sigui com sigui, és novament el ciutadà qui ha de comunicar l'acceptació o no de l'ingrés mínim vital a la Generalitat de Catalunya, quelcom impensable en els temps que vivim, i que en cas de no fer-ho, aniria en contra del ciutadà, que és en tot el decret qui més té a perdre.

Per exemple, aquest decret obliga els beneficiaris de la renda garantida de ciutadania a sol·licitar l'ingrés mínim vital, i no cal, el mateix Reial decret de l'ingrés mínim vital indica que la Generalitat comuniqui abans del 31 de desembre del 2020 les dades dels beneficiaris de la renda garantida de ciutadania perquè l'Institut Nacional de la Seguretat Social decideixi si tenen dret o no a rebre l'ingrés mínim vital.

En aquest mateix sentit, aquest Parlament, a instàncies del nostre grup parlamentari, va aprovar al Ple monogràfic de la Covid-19 avançar aquesta data de comunicació a 31 de setembre per tal d'alleugerir els processos de reconeixement. Doncs bé, aquest decret obliga els beneficiaris a moure papers sense cap tipus de necessitat; és una tasca de les administracions posar-se d'acord. Certament, aquest fet pot provocar un problema de doble pagament: persones que reben la renda garantida i que posteriorment són beneficiàries de l'ingrés mínim vital amb caràcter retroactiu podrien veure's obligades a retornar part de la prestació percebuda segons la normativa reguladora dels ingressos del dret públic. Però la proposta que ens fa aquest decret tampoc exclou aquesta possibilitat que això pugui succeir. Considerem que la Generalitat podria continuar reconeixent el dret a la renda garantida de ciutadania i, posteriorment, a qui accedeixi a l'ingrés mínim vital, fer-li les compensacions econòmiques necessàries perquè no es produeixin cobraments indeguts.

A destacar també el fet que el decret elimini el termini per resoldre les sol·licituds de les rendes garantides de ciutadania pendents abans de l'entrada en vigor de l'ingrés mínim vital; per tant, del mes de juny. S'escuden en que la renda garantida de ciutadania és subsidiària a totes les prestacions de caràcter estatal, i és cert, però podria passar que hi hagi gent que tingui dret a percebre les dues prestacions, gent que només tingui dret a rebre l'ingrés mínim vital o que només tingui dret a percebre la renda garantida de ciutadania. I, per tant, suspendre el termini de resolució d'aquestes sol·licituds *sine die*, no creiem que sigui la millor manera d'assegurar que les famílies en risc d'exclusió puguin tenir accés a alguna d'aquestes prestacions. No es garanteix el principi de seguretat jurídica als ciutadans, al contrari, es pot arribar a vulnerar. Hi insistim, els problemes de coordinació de gestió de les prestacions no poden ni han de ser assumits per la ciutadania.

Per tant, sota el nostre punt de vista, caldria esperar al desplegament reglamentari de l'ingrés mínim vital. Entenc que voldríem que fos demà, però saben que és impossible; de totes maneres, ja els comunico que no trigarem tres anys en fer-ho.

I per tots aquests motius és pel que ens sembla que aquest decret que presenten no facilita, sinó que dificulta l'accés a ambdues prestacions, i ja els comunico el vot del nostre grup parlamentari en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada senyora Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Conseller..., mirin, l'ingrés mínim vital ha estat una bona notícia per a Catalunya. Una bona notícia per a la ciutadania a tot Espanya i per a la ciutadania de Catalunya.

Com bé diu en el preàmbul d'aquest decret llei que avui ens porten a convalidació, la pandèmia generada per la Covid-19 ha provocat un nou creixement de la taxa de risc de pobresa que obliga les administracions públiques a adoptar de manera urgent mesures per paliar-ne els efectes.

L'Estat no havia desenvolupat encara mai –l'Estat espanyol– aquesta capacitat d'una prestació de garantia de rendes bàsiques o mínimes per a qui ho necessiti. Era un compromís i un acord del Govern de coalició de l'Estat, i la crisi econòmica i social que ha causat el coronavirus ho ha precipitat. S'ha accelerat, s'ha posat en marxa a una velocitat no prevista i inaudita per a una mesura d'aquest tipus i una prestació d'aquest tipus. S'ha de reconèixer. Això és bona notícia, és bona notícia per a la gent de tot l'Estat que necessita garantia de rendes; és bona notícia per a les administracions autonòmiques, com la catalana, com la Generalitat, que ja tenien desplegadas rendes mínimes o rendes de garantia.

Però, evidentment, la urgència del desplegament de l'ingrés mínim vital fa preveure que hi haurà elements tècnics no ben resolts. Ja està passant. Hi haurà dificultats en aquesta harmonització amb les rendes ja desplegadas en les autonomies, perquè no s'ha pogut fer prèviament tot l'estudi de tot plegat; hi haurà dificultats en la gestió a l'inici d'una renda d'aquest tipus –ja passa habitualment, fent-ho amb aquestes presses és més que evident que passa i que passarà, i comprensible. Amb la renda garantida de ciutadania, que no es va anar a l'hora de fer la llei a aquesta velocitat accelerada, va durar molt de temps el període de dificultats, d'implantació, no?, i de desplegament de la mateixa renda i de gestió. Esperem que en l'ingrés mínim vital no duri tant i que, sobretot, entre tots plegats, amb voluntat constructiva, fem que es resolgui bé tot aquest procés provisional i inicial. Perquè ens convé, perquè li convé a la ciutadania del nostre país que més ho necessita.

Un dels inconvenients, com els deia, que genera aquesta posada en marxa accelerada és que requereix que les rendes autonòmiques s'adaptin en elements normatius, i per fer-ho ràpid i àgil, doncs, es pot fer via decret, i, per tant, absolutament d'acord en que facin decret llei en aquest sentit per poder fer aquests elements de gestió, d'harmonització necessaris. El problema és el contingut que ens posen en aquest decret llei, el contingut i allò que hi és i allò que no hi és, i també l'actitud que traspua de com l'han fet, aquest contingut.

M'explico. Al nostre parer, quant a contingut, el que calia era fer canvis per no deixar cap buit possible a la gent que requereix una prestació de garantia de rendes a Catalunya, per facilitar l'accés a qui hi tingui dret, sigui a una, sigui a la renda garantida, sigui a les dues, renda garantida i ingrés mínim vital, al més aviat possible, i posar les necessitats de la persona al centre, no les del Govern de la Generalitat, les de la persona, les de la ciutadania, les de la unitat familiar.

Plantejar canvis i millores a la renda garantida també. També això és urgent per fer que cap euro dels que el Govern té destinats, previstos per a renda garantida, i que siguin coberts finalment per l'ingrés mínim vital, no deixin de destinar-se a garantia de rendes a Catalunya. Això també és urgent, perquè ja hi ha gent rebent in-

grés mínim vital, n'hi haurà molta més, i, per tant, això són diners que s'estalvien de renda garantida i que creiem que en aquests moments cal fer els canvis per garantir que van ben destinats, ben enfocats i amb tots els drets a garanties de rendes.

És això el que fa aquest decret? Doncs no. No fan cap canvi a la renda garantida per incrementar ni l'univers de gent que pugui accedir-hi ni les quantitats que rebin, cap. Bé, deu ser que el que fan en aquest decret és el que diu el títol: una harmonització amb l'ingrés mínim vital. Tampoc. No harmonitzen ni elements de contingut, de requisits d'accés, no els harmonitzen. L'únic que fan és –com ha dit el conseller ara en l'explicació– evitar fer un decret per resoldre buits de tramitació de procediment, bàsicament, administratius. Però s'entendria –i també ho ha dit així el conseller, que era la intenció– que fos per garantir-li a la ciutadania que rebi o una renda o l'altra al més aviat possible, o les dues. O sigui, per estalviar-li problemes al ciutadà. Però és que tampoc és això el que fan en aquest decret llei –tampoc és això.

Un dels elements principals que inclouen en aquest decret llei –i vull entrar només en aquest per no estendre'm massa– és una suspensió del termini per dictar noves resolucions del reconeixement o denegació de la renda garantida fins que l'Institut Nacional de la Seguretat Social resolgui les sol·licituds de l'ingrés mínim vital. O sigui, una persona o unitat familiar que ara –hem dit que el coronavirus ha incrementat el risc de pobresa–, per aquestes circumstàncies, sol·liciti la renda garantida, es trobarà que el Govern li diu que no, que has de demanar primer l'ingrés mínim vital i que fins que no et resolguin l'ingrés mínim vital aquí ni et valoren ni et responen la teva sol·licitud de renda garantida. Si a l'INSS, si a la seguretat social, triguen, perquè, com he dit, per lògica, ara hi haurà un embut de sol·licituds a resoldre, doncs ja s'apanyarà. «No deixar ningú enrere.» No, no és veritat. Busqui's la vida durant mesos sense ingressos, perquè, la garantia de rendes, no l'hi facilitarà la Generalitat de Catalunya mentrestant.

Jo creia que la frase que han posat en el preàmbul d'aquest decret llei de «la pandèmia generada per la Covid-19 ha provocat un nou creixement de la taxa de risc de pobresa que obliga les administracions públiques a adoptar de manera urgent mesures per paliar-ne els efectes», ho deien..., o implicava totes les administracions públiques. Però, pel que sembla, ho escriuen només per als altres, perquè per a vostès, per a competències pròpies, per a competències que recull el nostre Estatut de Catalunya, no se les apliquen.

Si aquí, que ja tenim una renda garantida de ciutadania totalment desplegada, capacitat per accelerar els terminis de resolució, necessitat imperiosa i creixent de garanties de rendes de la nostra població, en comptes de fer un decret llei per assegurar que tothom qui compleixi els requisits de la renda garantida la rebi ràpid, i després ja ens coordinarem les administracions perquè també rebin l'ingrés mínim vital i per veure què fem amb els mesos que s'hagin hagut de cobrar les dues coses, no, el que es fa és deixar la gent a expenses de com de bé o no li anirà aquesta fase inicial d'embut de resolucions de l'ingrés mínim vital. «Quan allà resolguin, llavors ja vindrà a tornar a fer tràmits i llavors ja l'hi resoldrem.» Això no és aplicar-se l'obligació com a Administració pública d'adoptar de manera urgent mesures per paliar els efectes del creixement de risc de pobresa que estem patint; això és perjudicar el dret dels ciutadans i ciutadanes que tenen necessitats urgents ara, i que han sol·licitat o volen sol·licitar i poden sol·licitar la prestació de la renda garantida de ciutadania.

Nosaltres creiem que en aquests moments... Pensen així: si no existís l'ingrés mínim vital, vostès haurien d'estar concedint segurament un munt de noves rendes garantides de ciutadania, perquè hi ha més necessitats, hi han noves necessitats creades durant la crisi del coronavirus, i perquè, a més, a principis d'any, en el Parlament vam modificar que només calgui demostrar dos mesos de carència d'ingressos per accedir a la renda garantida, i, per tant, facilitem que aquesta gent que ha estat afectada després per la crisi de coronavirus pugui accedir-hi.

Però el que estan provocant amb aquest decret llei és que probablement no incrementarà gaire el nombre de rendes garantides que vostès, noves, atorgaran durant els propers mesos. O sigui, estan fent un decret llei per facilitar-li la vida a la ciutadania, estan fent un decret llei pensant en els interessos de la ciutadania o pensant en els interessos egoïstes de no despesa pressupostària de l'Administració? A nosaltres ens fa pensar malament, com a mínim aquest element; ens fa pensar que estan regatejar amb diners de garantia de drets bàsics, i que la gent ara mateix els necessita. Ho estan fent amb les beques menjador i ara també amb la renda garantida.

Només per a aquest punt..., però a més se n'hi poden sumar d'altres a què ja s'ha fet referència, vostès estan deixant en mans de la ciutadania tots els tràmits quan els podrien estar fent vostès, molts d'aquests; hi ha molts més altres elements d'aquest decret llei, però sobretot aquest. Només per aquest es mereixen que els hi votem en contra i que els hi tombem aquest decret llei, que tornin a tancar-se al despatx i que el facin bé, i que almenys resolguin aquest punt. Sobretot ho fem pensant en la ciutadania: la millor manera i la més ràpida que li resolguin aquest tema a la ciutadania és que tornin a fer un decret llei. No pas que el tramitem com a llei en el Parlament, no pas que fem qualsevol altra via de la que podríem fer des del Parlament. La més ràpida és que avui els tombem aquest decret llei, se'n tornin al despatx, el refacin, i almenys aquests elements que els hem posat damunt la taula els grups de l'oposició els facin en benefici de la ciutadania, i no amb desconfiança de com funcionarà l'ingrés mínim vital, i deixant a mans de..., vostès creuen, com de malament funcionarà, que la ciutadania, llavors, se li queixi a l'Estat.

Està clar que vostès i nosaltres entenem la utilitat de la política d'una forma bastant diferent –jo, almenys, en casos d'aquests me n'adono bastant–, però vull pensar que avui els fem un toc d'atenció –avui els fem un toc d'atenció. Votarem en contra d'aquest decret llei, i, si us plau, refacin-lo en positiu i nosaltres serem els primers que els hi aprovarem. Tornin-lo a portar a principi de setembre, refet, i beneficiem la ciutadania i no l'afectem negativament.

I, per cert, no s'escudin en el suport de les entitats de la Comissió de Govern de la Renda Garantida, perquè estic convençuda que aquests sindicats, aquestes entitats, aquestes patronals, fins i tot, eh?, i les entitats municipalistes el que volen és més, molt més del que vostès han aprovat amb aquest decret llei. I que segur que la seva intenció no era l'efecte col·lateral que provoquen de deixar que famílies...

El president

Diputada...

Marta Ribas Frías

...que ara necessiten renda garantida es quedin sense accedir-hi fins que no tinguin ingrés mínim vital.

El president

Gràcies. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula ara el diputat senyor Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, president. Estic veient que dispensa vostè de la utilització de la mascareta. En primer lloc, nosaltres volíem manifestar que la renda garantida de ciutadania és un instrument útil i necessari que va néixer dels moviments socials i que segurament la seva llei és una de les expressions més progressistes que ha conegut aquest Parlament a la darrera dècada. Això sí, després de l'aprovació, el que ens vam trobar va ser un govern de la Generalitat de Catalunya aplicant el manual neoliberal de com s'han de gestionar les prestacions. Això li hem dit al conseller, fins i tot abans de la seva condició de conseller.

Fa ara unes setmanes, a més, el Decret 55/2020, que és el del Reglament de la Llei de renda garantida de ciutadania, es transformava en una minoració de drets

quant a la gestió i quant al reconeixement de la renda garantida de ciutadania. I ara ens presenten aquest decret llei, que, en primer lloc, es denomina «d'harmonització de prestacions» i ho volem aclarir tècnicament: aquí no hi ha cap harmonització, es tracta simplement d'una regulació de qüestions de procediment i de gestió de la mateixa renda garantida de ciutadania; que, en segon lloc, diu expressament que és per garantir seguretat jurídica, i després demostrarem que el que fa és en sentit contrari, generar inseguretat jurídica, i que, en tercer lloc, se'ns anuncia com per afavorir la correcta implantació de l'IMV i vetllar per la subsidiarietat de la renda garantida de ciutadania. Mirin, vostès saben perfectament que no tenen la titularitat de la gestió de l'IMV i, en segon lloc, la renda garantida de ciutadania no sempre és subsidiària. Han de conèixer vostès que pot ser principal i, per tant, en el terreny de la pràctica no sempre és subsidiària.

Això sí, si bé no s'està enfocant bé la qüestió, per nosaltres no es tracta d'un problema d'enfocament, sinó d'un problema d'allò que es regula. Què es regula?, i anem a veure, perquè en cinc minuts no ens dona temps, alguna de les qüestions essencials.

Primera qüestió: la suspensió del termini per resoldre la sol·licitud de renda garantida de ciutadania mentre no es resolgui l'IMV. Doncs, mirin, què passa en el terreny de la pràctica quan això s'aprova? Doncs que podem tenir una realitat de silenci administratiu que en aquest cas, per a l'IMV, és negatiu, que es generi fins i tot la realitat que durant mesos no s'aprovi ni una ni altra prestació, i que, a més, se situa en la diabòlica posició, a qui va demanar una prestació, que acrediti un silenci administratiu negatiu.

També seria molt més senzill. Fins i tot pot donar-se que s'hagin d'aprovar dues prestacions. Aprovin vostès, i després, si no es té dret a la renda garantida de ciutadania, regularitzin-ho, que és un exercici ben senzill. Però no: tramiten o suspenen la tramitació.

I, en tercer lloc, també fins i tot vostès ens plantegen que és per donar seguretat jurídica. Doncs, mirin, la salvatjada des del punt tècnic arriba al nivell que fins i tot suspenen vostès la tramitació d'aquells drets nascuts abans de la Llei d'IMV, fins i tot aquests. Expressament vostès suspenen la resolució que ha dictat l'aprovació o no de la prestació.

Segona qüestió. Establir l'obligació de realitzar una declaració responsable sobre la documentació aportada a l'INSS en relació amb la sol·licitud d'IMV. Mirin, estan vostès, allò que és un dret del ciutadà –no aportar més documentació que té una altra administració–, transformant-ho en una obligació. Però és que, a més, com volen que acrediti qui està gestionant la renda garantida de ciutadania o l'IMV, que ha demanat l'IMV, que hi ha un silenci administratiu negatiu. Que ens ho expliquin, que ens diguin quina serà la manera efectiva a través de la qual ho acreditaran, amb el col·lapse efectiu que té l'INSS ara mateix.

I això és el que vostès han aplicat els darrers anys, en relació amb la renda garantida de ciutadania: demanar més requisits, demanar més documentació, perquè el que és un dret subjectiu es transformi en una possibilitat.

I tercera qüestió fonamental també: la possibilitat de que la Generalitat recuperi les quanties indègudament percebudes de renda garantida de ciutadania. Nosaltres, d'això, no hi estem en contra; és normal, és coherent. Però, mirin, hi ha una realitat amb què vostès fan trampa: ens situen tres mesos, del juny a l'agost, en els quals això no passarà, i no passarà, vostès no ho demanaran, perquè saben que no hi haurà pràcticament aprovacions d'IMV en aquest període. El que els demanem expressament és que aquests tres mesos no siguin exactament en aquest període sinó que es mantinguin per a qualsevol altre període, perquè si no el que veurem a la tardor serà patiment, patiment d'IMVs que no s'estaran aprovant, i patiment de resolucions a l'espera durant mesos i, per tant, ens sembla que és poc sensible amb aquells sectors del nostre país que pitjor ho estan passant.

I la darrera qüestió que nosaltres pensem que tampoc no té sentit, ens demanen, per a les prestacions complementàries de renda garantida de ciutadania –ajuts, pensions i prestacions estatals–, que també s'acrediti tant pel sol·licitant com per la unitat de convivència –i si no és així li demanaríem al conseller que ho aclarís–, que es certifiqui tal com han demanat l'IMV. Saben vostès perfectament que no hi haurà gairebé supòsits per a aquest tipus de prestacions complementàries amb relació a que puguin demanar l'IMV i, per tant, és una nova carrera d'obstacles per fer difícil l'accés a una prestació.

I després no volem defugir una altra qüestió: en el context que es dona aquesta tramitació. Mirin, es donarà en una tardor que socialment segurament serà la pitjor en els darrers quaranta anys. Voldríem pensar que no la pitjor en els darrers vuitanta, potser no en els vuitanta. Es donarà amb un INSS absolutament col·lapsat i no preparat per aprovar l'IMV, i es donarà, a més, sense la coordinació necessària perquè es puguin aprovar aquestes prestacions.

Nosaltres hi votarem en contra, però si s'aprova, el que demanem a tots els grups és que es pugui tramitar com a llei, perquè hi busquem una solució. I aquest grup parlamentari..., i el conseller sap –aquest subgrup– que no ho diu per dir sinó que es posa a absoluta disposició per a aquesta nit, conseller, per demà al matí, el diumenge, quan el departament ho consideri oportú..., posar-nos a disposició per treballar en un altre decret si aquest no s'aprova.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Moltíssimes gràcies, president. Bé, com s'ha explicat fa un moment, el problema no és l'instrument, el decret. Efectivament, això, si s'ha de regular d'alguna manera i s'ha de fer molt ràpid, s'ha de fer a través d'un decret, però el problema és el contingut del mateix decret, i sobretot, insistint en alguns arguments que s'han fet servir pels altres portaveus, però afegint-hi alguna reflexió més. Aquí una de les coses més negatives, un dels efectes més perniciosos amb què ens podríem trobar, amb el seu redactat, que és profundament desafortunat, és que acabés passant que determinats beneficiaris acabessin rebent un doble ingrés abans que alguns que necessiten el primer, i que no el rebrien. És que és una conseqüència que, tal com està redactat, podria perfectament passar: determinades famílies doble ingrés i d'altres amb les mateixes circumstàncies i conjuntura econòmica tan adversa, zero euros. Per tant, això, nosaltres de cap de les maneres ho podem recolzar.

De fet, l'ingrés mínim vital preveu un reglament que estableix com s'haurien de fer els convenis amb les comunitats autònomes, precisament per evitar això que acaba d'explicar. I, en canvi, vostès han fugit d'aquesta fórmula per buscar un conflicte ara per ara absolutament innecessari. M'explico: vostès han decidit anar al Tribunal Constitucional, i tenen tot el dret del món a fer-ho, per això hi ha els tribunals constitucionals, tot i que vostès mateixos es dediquen cada dia a discutir la seva legitimitat, però van més al Constitucional que ningú.

Nosaltres, per exemple, hem anat recentment al Constitucional, i hem anat al Constitucional per..., en fi, consideràvem que determinades polítiques d'habitatge del Govern de Catalunya atacaven drets fonamentals de les persones. És una visió subjectiva, ho reconec, d'altres pensen que no, però són drets de les persones. En aquest cas, el dret de l'habitatge.

Vostès no van al Constitucional a defensar drets de les persones, van al Constitucional amb una visió, podria dir, d'orgull competencial mal entès, que no té res a veure amb el dret de les persones. Orgull competencial mal entès. I dic que és orgull competencial mal entès perquè, efectivament, el Constitucional dirimeix aquest ti-

pus de qüestions competencials, però fer-ho ara –ara– amb aquest tema en concret, home, és entorpir, és posar traves en un moment especialment difícil on es necessita, més que mai, agilitat administrativa per a les coses.

Per tant, la suma d'aquests dos elements fa que el nostre vot sigui contrari amb el desig que vostès no el tirin endavant i tinguin, com s'ha explicat fa un moment, l'oportunitat de reflexionar, anar a allò que es diu *el rincón de pensar* i pensar les coses que han fet malament, com les poden rectificar i segur –segur– que si ho fan, trobaran el suport del grup del Partit Popular.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la diputada senyora Marta Vilalta. Endavant.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Efectivament, estem debatent la convalidació del Decret llei 28/2020, pel qual es modifica la Llei de renda garantida de ciutadania i s'adopten aquestes mesures, que són urgents, per tal d'harmonitzar les prestacions socials amb l'ingrés mínim vital.

Quin és el punt de partida? És a dir, d'on partim per arribar a la necessitat d'aquest decret? Doncs l'existència de la renda garantida de ciutadania des del setembre del 2017 a Catalunya, que garanteix justament els mínims d'una vida digna per a la ciutadania, per a les persones que es troben en una situació de pobresa i que promou, aquesta renda garantida de ciutadania, la seva autonomia i la participació activa en la societat. Un gran avenç de país, sens dubte.

Aquestes setmanes, aquests últims mesos, hem pogut veure, malauradament, com la pandèmia, com el confinament, com l'aturada de l'activitat econòmica amb totes les seves conseqüències ha impactat a tothom i sobretot, de manera més dràstica, a les famílies més vulnerables del país, de fet, del món sencer, també a Catalunya, també a l'Estat espanyol, cosa que ha obligat a accelerar els tràmits per fer realitat i aprovar, des de l'Estat espanyol, l'ingrés mínim vital, amb l'objectiu, justament, de proveir una renda mínima a la població més vulnerable. I celebrem l'existència de l'ingrés mínim vital. Sempre ho hem dit d'aquesta manera. Necessitem el màxim d'eines possibles per a ajudar la ciutadania.

D'aquí, de l'existència de les dues prestacions, la renda garantida de ciutadania i l'ingrés mínim vital, en surt la necessitat de fer aquest decret per tal de regular-ne la coordinació, per regular-ne la tramitació i també l'harmonització entre, com dèiem, renda garantida i ingrés mínim vital. Per tant, ens trobem davant, d'entrada, d'un decret necessari que vol afavorir la correcta implantació de l'ingrés mínim vital a Catalunya, vetllar per la subsidiarietat de la renda garantida de ciutadania i, en tot cas, complir amb un objectiu màxim, que és facilitar l'encaix de les dues prestacions perquè els ciutadans de Catalunya no se'n vegin perjudicats. I d'això va aquest decret. I per això els canvis que abans ha explicat el conseller.

Vagi per endavant, com els deia, que nosaltres celebrem aquesta nova prestació, l'ingrés mínim vital, per tenir la voluntat de..., per tenir totes les eines i tots els recursos per garantir una vida digna per a tothom. Atès que l'ingrés mínim vital per a les famílies vulnerables, per a les persones que ho requereixin és compatible amb altres ajuts, i atès que també l'ingrés mínim vital representa aquesta nova prestació de la que les rendes..., les altres rendes, com la renda garantida de ciutadania, en són subsidiàries, és necessari regular tots els aspectes tècnics del trànsit entre la renda garantida de ciutadania i l'ingrés mínim vital.

La lletra petita dels canvis els l'ha explicat el conseller. Com a titulars: incorporació de la declaració responsable en l'avaluació dels requisits, la reducció del temps de resolució de la renda garantida de ciutadania fins a tres mesos, el compromís del pla d'activació laboral o d'inclusió social també als que percebin l'ingrés mínim vi-

tal, la suspensió de les resolucions de la renda garantida de ciutadania mentre es resolgui l'ingrés mínim vital –i després m'hi referiré, a aquest punt– o garantir aquest caràcter subsidiari de la renda garantida de ciutadania. Uns canvis, per cert –els que ha explicat el conseller, els que incorporen aquest decret i que avui portem a convalidació aquí al Parlament de Catalunya–, que han estat treballats i avalats per la Comissió de Govern de la Renda Garantida de Ciutadania, una comissió de govern formada, òbviament, per la Generalitat, però també per UGT, per Comissions Obreres, per Foment del Treball, per Pimec, per la Taula del Tercer Sector, pel Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, per la Federació de Municipis de Catalunya o per l'Associació Catalana de Municipis. Ha estat avalat per aquesta comissió de govern i jo també des d'aquí demanaria respecte per aquesta feina, per aquesta comissió, per aquest òrgan que, justament, el vam crear amb l'aprovació de la llei que va crear la renda garantida de ciutadania per unanimitat, per consens en aquest ampli Parlament. I creiem, doncs, que també hem de tenir confiança i hem de donar tota la responsabilitat i respecte a aquest òrgan de govern d'aquesta eina que és la renda garantida de ciutadania.

És tot el que voldríem fer en aquest decret o en el desplegament de la renda garantida de ciutadania? No. És evident que no. Volem anar molt més enllà i seguir caminant pel desplegament, per ampliar la cobertura. El decret, en aquests moments, arriba aquí fruit de la falta de resposta actual o de la provisionalitat encara en la que es troba l'ingrés mínim vital, que s'entén –i abans els altres grups ho han dit–, perquè tot requereix un desenvolupament i un termini; però és el que ens permet ara poder-nos adaptar, en aquests moments en què ja s'està tramitant l'ingrés mínim vital, a les necessitats, per poder coordinar-se el millor possible amb la renda garantida de ciutadania. Perquè amb la implantació de l'ingrés mínim vital i la bona harmonització hauríem de poder..., si això fos, quan passés, de fet, quan hi hagi aquesta bona harmonització i aquesta implantació més desenvolupada de l'ingrés mínim vital, hauríem de poder definir més ampliació de cobertura de la renda garantida de ciutadania. Per tant, això serà positiu, ha de ser positiu per a la ciutadania.

El model que demana la Generalitat de Catalunya i que creiem i compartim, òbviament, des del Grup Republicà, és el de finestreta única. És el que seria millor per a la ciutadania i la gestió de l'ingrés mínim vital des de Catalunya. I això ens permetria poder-lo desenvolupar tal com s'ha de desenvolupar, a través de la xarxa de serveis socials del nostre país. Això encara no ha estat possible, ni finestreta única ni harmonització al cent per cent ni gestió des de la Generalitat. No ha estat possible ni tan sols la signatura del conveni amb l'Estat espanyol, amb el Govern de l'Estat. I, sincerament, és decebedor quan el Govern de l'Estat ni tan sols ha respost a peticions, a reunions..., en fi, a cartes de la Generalitat sobre aquesta coordinació, sobre la lletra petita d'aquesta harmonització, i s'han tancat en banda. I, malgrat tot, què fa el Govern de la Generalitat? Doncs fer la feina, fer els deures, adaptar la renda garantida de ciutadania a la implementació d'aquest ingrés mínim vital i minimitzar qualsevol afectació que les dues prestacions puguin causar de forma negativa a les persones sol·licitants.

Un tema que deia que m'hi referiria, el de la suspensió del termini, perquè molts dels portaveus aquí presents, doncs, s'hi han referit i a més a més l'han posat com pràcticament el principal argument per votar en contra d'aquest decret. La suspensió del termini de la resolució de les sol·licituds de renda garantida de ciutadania només afecta, només se suspèn a les persones que també tinguin dret a l'ingrés mínim vital. Per tant, no a totes. (*Remor de veus.*) Un moment! Hi ha molta més gent que té dret a la renda garantida, moltíssima més gent que té dret a la renda garantida de ciutadania i no a l'ingrés mínim vital, perquè els requisits de la renda garantida de ciutadania són més inclusius i extensius que els de l'ingrés mínim vital.

Per tant, què vol dir? Doncs això: que la resta de persones, és a dir, totes les persones que no tinguin dret a l'ingrés mínim vital, i això ja se sap des d'un inici, con-

tinuaran amb el tràmit ordinari i no se'ls suspèn res. Aquelles persones que ho necessitin tindran..., i que no puguin rebre l'ingrés mínim vital, se'ls continua fent tota la tramitació. És més, la suspensió l'hem de poder fer perquè garanteix assegurar el dret del ciutadà; s'està obligat a requerir l'ingrés mínim vital a aquells qui hi puguin tenir dret, encara que puguin percebre també la renda garantida de ciutadania.

El requeriment el marca el procediment administratiu i el ciutadà ha de contestar en quinze dies. Si no contesta, es considera la sol·licitud desistida. Amb la suspensió, el que es fa és garantir que l'ingrés mínim vital, si tarda a respondre el temps que ha de tardar, que són fins a tres mesos, no perd el dret, la ciutadania, la persona que ho ha sol·licitat, no perd el dret des del dia que ho ha sol·licitat. I com que, com deia, l'ingrés mínim vital es dona tres mesos per respondre, el que ens trobaríem és que el ciutadà hauria de tornar a començar el tràmit de la renda garantida de ciutadania, i amb la modificació el que fem és suspendre aquest tràmit fins que no es resolgui l'ingrés mínim vital, per conservar-li el dret de la renda garantida de ciutadania des del primer dia que ho sol·licita.

Avui, em sap molt greu dir-ho, però estem davant d'un exercici d'irresponsabilitat absoluta per part dels grups de l'oposició, doncs, d'aquesta cambra, i amb la suma dels seus respectius interessos, que no sé si és anar contra el Govern o desgastar aquest Govern, no sé si és defensar només a ultrança el Govern de l'Estat espanyol o directament fer campanya electoral, el que estan fent és carregar-se un acord que creiem que és necessari, un acord no només del Govern sinó un acord del tercer sector social del país, perquè aquest no és només un decret del Govern sinó que és fruit d'un acord en el si de la Comissió de Govern de la Renda Garantida de Ciutadania, i entenc que no entendran, vosaltres, o que no diran, vostès, diputats dels grups de l'oposició, no estaran dient als sindicats i a les patronals o al tercer sector que estan en contra de les persones vulnerables, oi que no? Doncs, entenem que si és un acord a què s'ha arribat en el consell de govern, en la comissió de govern, és probablement bo, en aquest context, per fer possible aquesta harmonització.

Veiem, malauradament, com moltes vegades es demana, doncs, al Govern de Catalunya allò que no se li demana al Govern de l'Estat, o que s'és molt més exigent amb el Govern de Catalunya i s'és absolutament tou amb el Govern de l'Estat. El que creiem que hauria de poder sortir, doncs, d'aquest Parlament, des de la nostra humil posició, és un acord de consens, i també amb el respecte a la comissió de govern, per exigir a Madrid aquesta finestreta única per poder gestionar el millor possible aquesta harmonització de les dues prestacions per a la ciutadania, el traspàs de la gestió de l'ingrés mínim vital a Catalunya i la complementarietat, ben entesa, amb la renda garantida de ciutadania, i, per tant, poder incrementar la cobertura per arribar, doncs, encara a més gent.

I el que ens trobarem, doncs, justament, és el contrari, que amb la seva negativa a aquest decret es dificultarà molt el desplegament de més i millors recursos per a la ciutadania. Ho sentim dir, però quanta irresponsabilitat en temps de màxima complexitat.

I permeti'm fer una referència, perquè també, doncs, s'ha parlat del recurs d'inconstitucionalitat. Com bé saben, l'Estatut d'autonomia diu que les competències en prestacions no contributives són exclusives de la Generalitat, i això vol dir que l'ingrés mínim vital hauria de poder-se desplegar compassadament amb el sistema de protecció social de Catalunya i tota la seva xarxa de serveis socials. Ho fem. Es presenta aquest recurs d'inconstitucionalitat contra l'ingrés mínim vital, no contra el fons, òbviament, perquè en compartim la necessitat, sinó contra la forma en la que està fet. I ho fem sabent que aquest recurs d'inconstitucionalitat no impedirà el seu desplegament; l'ingrés mínim vital es seguirà desplegant. Òbviament, no tindrà cap impacte en negatiu amb la ciutadania com sí que tindrà la vostra negativa, la negativa dels grups de l'oposició, avui, al desplegament d'aquest decret que el que farà és perjudicar la ciutadania d'aquest país per qüestions administratives i burocràtiques, doncs, que el decret pretén resoldre.

El president

Diputada...

Marta Vilalta i Torres

Acabo, president. Defensant... *(Veus de fons.)* Si us plau... *(Vidal Aragonés Chicharro diu: «Està fora de temps.»)* D'acord, doncs.

El president

Sí, diputat. Regulo jo el temps. Vostè també ha exercit més temps del que li corresponia. En tot cas, diputada, endavant.

(Veus de fons.)

Diputat, hi insisteixo –hi insisteixo. No té la paraula, la té la diputada.

(Veus de fons.)

Senyor Aragonès, tranquil·litzi's. Tinc la paraula jo, jo gestiono el debat.

Vidal Aragonés Chicharro

Jo estic molt tranquil, però és que vostè no compleix amb la seva funció, i l'hi haig de fer veure.

(Pausa.)

El president

Sí? *(Pausa.)* Molt bé. Senyora Vilalta, quan vulgui.

Marta Vilalta i Torres

Sí. Jo demanaria molta tranquil·litat a tothom perquè justament el que estem treballant és per ajudar a la ciutadania, tots i totes.

I acabo, president, perquè se m'ha acabat el temps, per tant, donant suport a aquest Govern..., ai, a aquest decret. Al Govern, també. I al decret.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

(El president dona la paraula a Gemma Geis Carreras.)

Gemma Geis Carreras

Sí; bona tarda, president. Conseller, diputats, diputades, ens toca parlar en darrer terme, i en política, doncs, moltes vegades és important –o gairebé diria «sempre»– escoltar. I aquesta diputada, doncs, ha escoltat les intervencions dels anteriors portaveus dels diferents grups parlamentaris, les crítiques, les aportacions, i això també farà que canviï una mica la meva intervenció. Primer, afirmar que el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, doncs, dona suport a aquest decret llei. Ara bé, aquest decret llei, pel que veig, avui no serà aprovat, i, per tant, no serà aprovat, entenc, primer, pel context polític, no?, dels interessos electorals que en bona part pesen, malauradament, també en temes com aquest, que és un tema d'especial gravetat. I, segon, per aquest punt, moltes vegades, d'exigir a la Generalitat de Catalunya allò que no s'exigeix també al Govern de Madrid.

En aquest sentit, havia fet tres consideracions de caràcter general. Li dic que escoltaré, i crec que hem de trobar un consens en aquesta temàtica, perquè crec que és absolutament important. Primer, un context polític, econòmic, de la situació actual de Catalunya. La Covid ha destruït 223.000 llocs de treball, amb un increment de 61.000 persones en el segon trimestre de 2020; amb la incertesa de més de 700.000 persones que estan afectades per un ERTO i no saben si tornaran al seu lloc de treball; amb una taxa d'atur que es va situar al 12 per cent i amb una xifra de desocupats de 269.000 persones.

Ens hem trobat també –i crec que és bo recordar-ho, conseller– com el Govern de l'Estat espanyol ha retallat les polítiques d'ocupació. En un moment on hi ha un marge de canvi dels llocs de treball, de transformació, de nous reptes, de noves com-

petències laborals, ens trobem, doncs, que hi ha aquestes retallades a les polítiques d'ocupació. I crec que també ara, en aquest moment, quan es fan crítiques, no?, a aquest decret llei..., també crec que és bo recordar-ho.

Segon, també exigeixen a la Generalitat: de la renda garantida de ciutadania, quantes se'n donaran amb l'ingrés mínim i tal, però, clar, també hem tingut una política del Govern de l'Estat espanyol amb el tema dels romanents. És a dir, nosaltres volem que aquelles persones que estan en situació, doncs, de pobresa, una situació complicada arran de la Covid, tinguin el suport per part de les administracions. I hem vist que les administracions locals, que són la primera porta a què truca qualsevol ciutadà, els seus romanents, per una bona gestió feta..., actualment, s'ha pres aquesta decisió, que nosaltres també defensem que és absolutament constitucional, perquè s'han carregat l'autonomia local i la suficiència financera de les entitats locals.

Per tant, jo crec que en aquest context..., i, a més a més, les dades ens indiquen, no?, que és pitjor aquest context socioeconòmic, tant macro com micro, que el de la crisi financera del 2008.

També sempre s'ha parlat de les necessitats de fer política de consens en moments complicats per a un país. I aquest moment ho és. I tenim diferents consensos des del punt de vista més polític, que és el rebuig a la monarquia, la violència de l'U d'Octubre o el discurs del rei, el dret a l'autodeterminació..., però en temes de polítiques socials, un dels grans consensos que hi havia hagut havia estat la renda mínima garantida. Ara ens trobem diferents grups parlamentaris que ens fan..., que ens diuen, no?, aquestes dificultats d'encaix entre l'ingrés mínim vital i la renda garantida de ciutadania, i, clar, jo els pregunto: «Home, doncs, si haguessin tingut un model d'estat diferent, un model de govern diferent, haguessin aprovat aquesta mesura i haguessin vist amb les administracions autonòmiques com podien gestionar-ho.» Perquè al final el que fan els grups de l'oposició és votar en contra d'aquest decret llei quan han aprovat l'ingrés mínim vital, imposant-lo, sense negociar, sense concertar, sense cooperar amb les comunitats autònomes. I ara tenim aquests problemes d'encaix jurídic –d'encaix jurídic. Per tant, jo crec que també, quan es fa l'anàlisi, això s'hauria de posar sobre la taula.

Respecte al recurs d'inconstitucionalitat, jo aquests dies que em preparava..., que hem pogut preparar aquesta Diputació Permanent i aquesta intervenció, doncs, miri: l'abril de 2005 el vicepresident Saura explicava com a la ponència de l'Estatut d'autonomia havien pactat, precisament, la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en les pensions no contributives. I, per tant, ara, allò que s'havia pactat i era absolutament important, que era la competència exclusiva en les pensions no contributives, ara sembla que sigui..., bé, que sigui dubtós que es pugui anar al Tribunal Constitucional. Per tant, nosaltres, conseller, entenem quina ha estat la voluntat de buscar quin és el millor encaix amb una prestació que és competència de la Generalitat de Catalunya; nosaltres no volem que sigui subsidiària, perquè la Generalitat ha de tenir competència per poder atorgar aquest suport, diguem-ne, per part de l'Administració a aquelles persones que més ho necessiten.

I veiem també la constatació, doncs, de la regulació a través del BOE. Aquest federalisme, aquesta cooperació, aquesta manera diferent de fer política vostè no l'ha vist, eh? –vostè no l'ha vist. I, per tant, davant d'això que fa? Doncs, aprovarem un decret llei, no? Crec que és important que això tiri endavant. Sí, Catalunya necessita una renda garantida de ciutadania amb una regulació, perquè no s'ha desenvolupat l'ingrés mínim vital. I creiem que han de ser compatibles aquestes dues aquestes ajudes. I, per tant, creiem que en un context on aquesta crisi social és evident i és palpable només passejant per qualsevol ciutat, crec que aquí té tot el nostre suport per poder trobar aquest encaix jurídic.

I també, sincerament, aquestes crítiques de funcionament veient com han funcionat els ERTOS o veient com han funcionat les ajudes a les treballadores de la llar, doncs, home, és això que li deia, tots els deures per a la Generalitat de Catalunya

i cap deure a l'Estat. I nosaltres creiem que els deures són exigents a totes les administracions.

De fet, el Col·legi de Treball Social de Catalunya qualificava com la situació caòtica per tramitar l'ingrés mínim vital, que el SEPE i la seguretat social estaven absolutament col·lapsats. Estem a favor d'una finestra única. De fet, hi ha un principi del dret administratiu que diu que un error de l'Administració mai pot perjudicar el ciutadà. I jo diria que aquest ha de ser un dels principis generals pels quals l'Administració pública ha de vetllar, pels seus ciutadans, però diria que en aquest cas més. Amb la renda garantida de ciutadania, amb l'ingrés mínim vital – més igual l'Administració, perquè estem en un context de crisi i ens preocupen les persones – l'error de l'Administració no hauria mai de perjudicar el ciutadà.

Per tant, des d'aquest sentit, crec que el que ha fet el conseller és ajustar aquestes dues prestacions. Nosaltres defensem la renda garantida de ciutadania, com no pot ser d'una altra manera. Entenem que hi ha d'haver aquest encaix. I, també, exigim a aquells grups de l'oposició que avui estan fent oposició per uns interessos que ells sabran..., però que també si l'ingrés mínim vital s'hagués aprovat d'una altra manera, en col·laboració, segurament tampoc estaríem en la situació que estem ara.

Per tant, com li deia, el nostre suport per seguir treballant, perquè crec que en aquest àmbit no hi ha politiqueria de baix nivell que valgui la pena. I que crec que, a més a més, els ciutadans, siguin del color polític que siguin, ens rendiran comptes per no saber trobar les solucions perquè les persones que tinguin dret a l'ingrés mínim vital o a la renda garantida de ciutadania puguin demanar aquestes prestacions.

El president

Gràcies, diputada. Un cop acabat el debat... (*Remor de veus.*) Silenci, si us plau, diputats. Un cop acabat el debat, passarem a les votacions. Saben que, d'acord amb l'article 158.3 del Reglament, els vots afirmatius són favorables a la convalidació del decret i els vots negatius són favorables a la derogació. Votarem a mà alçada. (*Pausa.*)

Molt bé, doncs vots favorables a la convalidació del decret?

11 vots a favor, comptant el de la senyora Geis.

Vots en contra?

11 vots a favor, 12 vots en contra. Per tant, atesos els resultats, aquest decret no ha quedat convalidat, no ha estat convalidat.

Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat perquè informi sobre la seva absència a la conferència de presidents autonòmics del 31 de juliol del 2020

361-00022/12

Passem al següent punt de l'ordre del dia, què és el debat i votació de la sol·licitud de compareixença del president... (*El conseller de Treball, Afers Socials i Famílies abandona la sala.*) Gràcies, conseller. Bon dia. Deia que passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant de la Diputació Permanent perquè informi sobre la seva absència a la conferència de presidents autonòmics del 31 de juliol de 2020.

Per substanciar el debat, els grups tindran un torn d'intervenció de cinc minuts com a màxim i de dos i mig per als subgrups. En primer lloc, té la paraula per defensar la sol·licitud de compareixença presentada el diputat senyor Ignacio Martín.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, nosaltres portem aquesta sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant la cambra per retre comptes per la seva absència a la conferència de presidents autonòmics que era relativa, precisament, a la gestió de l'emergència sanitària de la Covid-19.

Una de les principals funcions que li atorga l'Estatut d'autonomia al president de la Generalitat, precisament, i també la Llei de presidència, aprovada per aquesta cambra, la Llei 13/2008, és precisament mantenir les relacions amb les altres institucions de l'Estat i la resta de les comunitats autònomes. És per això que, atesa la situació que tenim a Catalunya actualment, amb una crisi sanitària sense precedents, amb una situació econòmica que realment és esparverant, que preocupa enormement la ciutadania del conjunt de Catalunya i que, en definitiva, ens ha sumit al conjunt dels catalans en una situació que no sabem exactament com acabarà, com ens en sortirem, i de quina manera el Govern té pensat fer front a aquesta situació, ens sembla absolutament imprescindible que el president de la Generalitat reti comptes davant d'aquesta cambra per la seva absència, precisament, en un fòrum que és fonamental per al futur dels ciutadans de Catalunya.

I insisteixo en el que comentava sobre les competències que li reconeix l'Estatut d'autonomia al president de la Generalitat i la Llei de presidència, que ens diu, precisament, fa referència a aquesta relació amb la resta de les comunitats autònomes, a aquesta obligació que té el president de mantenir les relacions amb les altres institucions de l'Estat. Recordem que el president de la Generalitat és el màxim garant, el màxim representant de l'Estat a Catalunya, és el representant ordinari de l'Estat, sí, de l'Estat espanyol a Catalunya. I per tant, és imprescindible que ell assumeixi la seva responsabilitat com un element fonamental per al bon funcionament institucional del nostre país, del nostre Estat, en aquest cas del conjunt d'Espanya, en aquesta situació tan dramàtica.

I per això nosaltres considerem que és absolutament inadmissible que precisament un dia en el qual s'intenta substanciar un ple, o es pretén substanciar un ple per fer un debat sobre la monarquia, ens sembla un contrast enorme entre la realitat que viuen els ciutadans de Catalunya, amb una preocupació enorme, amb unes condicions realment preocupants, per no dir dramàtiques, de molts ciutadans amb pèrdua de llocs de treball, amb un atur disparat, amb una caiguda del PIB absolutament sense precedents..., doncs ens sembla si més no incomprendible, per no dir «immoral», el fet que avui el president de la Generalitat hagi forçat, hagi decidit fer un ple sobre la monarquia per demanar o per exigir l'abdicació del rei Felip VI per les notícies que hem conegut a la premsa sobre el rei emèrit. No comprenem que ell, el senyor president de la Generalitat no compleixi amb les seves obligacions i faci, en definitiva, un desistiment de les seves obligacions estatutàries i constitucionals com a màxim representant de l'Estat a Catalunya.

La situació, com bé comentava abans la portaveu de Junts per Catalunya, és absolutament..., és molt greu, és una situació sense precedents en la nostra comunitat i considerem que no és normal, no comprenem que la resta dels grups..., o no comprendríem, en tot cas, que, en definitiva, la resta de grups no s'hi sumessin, a la nostra sollicitud de compareixença. Considerem que és imprescindible que el president reti comptes sobre la seva gestió que, per cert, és una gestió que ha situat Catalunya en una de les posicions més delicades del conjunt de les comunitats autònomes.

No hi ha cap problema per coordinar-nos, per cooperar amb la resta d'autonomies, per cooperar amb el Govern d'Espanya, al contrari, el que necessiten els ciutadans de Catalunya és cooperació, altesa de mires per part de totes les institucions i molt principalment per part de la presidència de la Generalitat. No és normal que el president de la Generalitat, per una qüestió absolutament bizantina, que no té cap mena d'eficàcia pràctica, que no té cap mena d'utilitat, decideixi desoir el pesar de la ciutadania de Catalunya, desoir les demandes de la ciutadania de Catalunya que demanen en l'actual conjuntura una especial altura de mires per part del conjunt de les institucions, molt principalment del president de la Generalitat.

Per això nosaltres hem presentat aquesta sollicitud de compareixença; creiem que és imprescindible que el president de la Generalitat reti comptes davant del Parlament, davant dels representants públics dels ciutadans de Catalunya i, per tant, que

doni resposta als ciutadans de Catalunya de la seva gestió, que nosaltres considerem nefasta i calamitosa, perquè, efectivament, en l'actual conjuntura és evident que els indicadors de la nostra comunitat, doncs, són dels més preocupants del conjunt de les comunitats autònomes i fins i tot del conjunt de les regions europees. Els catalans no mereixem aquesta presa de pèl, no mereixem aquest insult a les nostres institucions de fer avui un debat bizantí sense cap mena d'eficàcia, sense cap mena d'utilitat sobre la monarquia, i en canvi, que el president de la Generalitat defugui la seva responsabilitat, la seva obligació de retre comptes per la seva nefasta i calamitosa gestió de la pandèmia.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. La conferència de presidents autonòmics va tenir lloc fa una setmana a La Rioja i va estar centrada, com deia el diputat Martín Blanco, en la gestió dels recursos del fons de recuperació de la Unió Europea i de l'emergència sanitària de la Covid. Hi havia totes les presidències de governs autonòmics, les conselleries de Salut, el president de Govern d'Espanya, els quatre vicepresidents i tres ministres, tots presents per debatre i acordar, tots menys el Govern de Catalunya. La crisi del coronavirus ha permès una relació sense precedents entre el Govern central i les comunitats autònomes; s'han celebrat quinze conferències de presidències i més d'un centenar de reunions sectorials, i a més el president Sánchez va proposar una nova conferència sectorial a finals de mes per tractar la tornada a l'escola.

La voluntat del Govern socialista, de fet, és celebrar-les mensualment, fent robustos mecanismes de cogovernança en un estat, el nostre, que és compost, i el Govern de Catalunya malauradament va decidir no portar la veu dels catalans en aquesta conferència. A la conferència es va tractar la governança dels fons de la Unió Europea; una comissió interministerial que presidirà el mateix president; un grup d'alt nivell per establir la col·laboració públicoprivada, molt necessària amb aquests fons, i també la coordinació amb les comunitats autònomes a través de la conferència sectorial amb la ministra Montero. Tots hi eren, tots menys el president Torra i la representació del nostre Govern, del Govern de la Generalitat.

El Govern va decidir no anar-hi i així Catalunya no va estar representada a l'espai on es debat el futur de tots nosaltres. Són 140.000 milions d'euros del conjunt de la ciutadania europea que vindran per ajudar-nos en la reconstrucció econòmica i en la reconstrucció social. El Govern d'Espanya convoca la primera trobada institucional en la que es debat i es posa en comú aquesta governança del que ha de ser el Pla Marshall del segle XXI, però el president Torra decideix que no hem de ser-hi presents. La societat catalana tenia dret a estar representada i el seu màxim dirigent no va voler anar-hi, i va ser l'únic que no va complir amb les seves obligacions institucionals.

I el que lamentem és que, mentre es barallen els socis de govern i fan escenaris electorals, tenim una data marcada al calendari: a partir del 15 d'octubre ja es poden presentar els projectes davant de la Comissió Europea. I al meu grup el que li agradaria saber és si hi ha algú al Govern de Catalunya pensant i preparant-los. Perquè cal posar en marxa la maquinària, cal tenir idees, projectes, parlar amb la resta d'administracions, parlar amb el sector privat, també amb el Govern d'Espanya, però, lamentablement, aquí no sabem què està fent el Govern. El president Torra no hi va anar i l'endemà, a sobre, va dir als mitjans que esperava que la seva absència no ens perjudicés. I jo el que dic és que es deu pensar que el Govern d'Espanya actua com ho fa ell, i no. Els governs, els governs normals, els bons governs actuen per interès general pensant en les necessitats del conjunt de la seva ciutadania. El president s'equivoca de nou i hi hauria d'haver anat.

El president Torra ha decidit fer de la seva presidència un cúmul d'irresponsabilitats que perjudiquen el conjunt dels catalans i catalanes. I jo crec que aquesta no pot passar com un capítol més de les seves fílies i les seves fòbies, no? Avui tenim un nou capítol de les seves fílies i fòbies. Per aquesta, crec que ha de venir al Parlament i donar explicacions, perquè si no atén les seves obligacions cal que vingui i doni explicacions als representants de la ciutadania. Creiem que a Catalunya ha de ser on es prenen les decisions, perquè si aquesta crisi deixa algunes lliçons, n'hi ha una, la més important, és que només sumant, col·laborant i treballant plegats podrem aconseguir no deixar ningú enrere.

En les propostes que els socialistes vàrem traslladar al president Torra amb relació a la gestió de la pandèmia i la reconstrucció, si una cosa li demanàvem al president era la cooperació i la coordinació a tots els nivells institucionals. Perquè creiem que només així, amb la col·laboració de tots, serà possible garantir la posada en marxa i, sobretot, posar a treballar tot el volum de recursos que venen del conjunt d'Europa i que necessitem per recuperar la nostra economia i transformar-la. De fet, el millor aprofitament dels fons europeus exigeixen grans acords, i veiem altres comunitats autònomes on aquests acords són possibles, i aquí a Catalunya ni s'adrecen als diferents grups parlamentaris.

Creiem que estem davant d'una oportunitat per exercir com un autèntic estat federal amb cultura col·laborativa. Treballar plegats per fer front a una situació complicada, ho estem dient tots avui en les nostres intervencions i per això els socialistes creiem que és el moment de deixar de banda la confrontació i deixar de banda també la queixa, i sumar. Ens costa molt entendre com es pot continuar posant el focus en el que ens separa i no ser conscient de la magnitud de la crisi que tenim davant i la necessitat d'abordar-la plegats i concentrant tota l'energia justament en això.

I per això, i per tots aquests motius, el que farem és votar a favor d'aquesta petició de compareixença.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem té la paraula la diputada senyora Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Doncs molt breument, jo crec que ningú en aquesta cambra no deu pensar que no és important parlar en nom dels interessos dels catalans i les catalanes dels 140.000 milions d'euros de fons europeus que s'han de repartir. Per tant, vull pensar que tothom li dona importància al fons de la qüestió del que s'havia d'anar a parlar en aquesta cimera. I també vull pensar que tothom creu que els interessos dels catalans i les catalanes s'han d'anar a defensar arreu. Per tant, és important que mirem endavant, és important que es trobin les vies perquè es reunixin els dos governs, perquè es reunixin els presidents de la forma que calgui. Però les reunions, s'ha d'entendre, a vegades són bilaterals i d'altres no; d'altres són multilaterals i en totes, en totes, cal ser-hi, especialment en moments com els actuals. No es tracta de deixar buides les cadires i més encara quan es va evidenciar d'una forma tan clara, en aquest cas, que tota la resta dels presidents hi van acabar anant, també el basc. La crisi és molt forta, no estem per «posturejos», certament, de cap tipus –de cap tipus. I aquesta vegada creiem que calia haver anat a ocupar la cadira per anar a defensar els interessos de tot Catalunya, per anar a defensar els interessos de la mateixa institució de la Generalitat de Catalunya.

Sigui com sigui, és un tema que cal i convé debatre i, per tant, farem suport al que avui bàsicament estem votant, que és que comparegui el president i en puguem parlar.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent té la paraula el senyor Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Moltíssimes gràcies, president. Nosaltres no considerem que el màxim representant del nostre poble hagi d'anar a un acte d'exaltació del règim del 78 y de l'Espanya borbònica. I ara és possible que algú pensi que això ho està interpretant la CUP. Doncs, mirin, on han d'anar, en tot cas, és al que s'anomena «Comunicado de prensa del Ministerio de Política Territorial» i anar a veure com van definir aquell acte. Hi ha un moment, expressament, on diu: «Una confianza y una esperanza, ha abundado Darias, tanto en la Unión Europea, que ha dado una respuesta sin precedentes, como en nuestro país, en todas las instituciones que lo conforman y en los españoles y las españolas.» Això és el que diuen els mateixos convocants, i és el que van fer, no van fer pas una altra cosa.

I entre aquestes institucions, a més, que van voler posar en valor, la primera i la gran exaltació va ser per al cap d'Estat, que en el cas del Reino de España té com a persona un monarca. Criden el Borbó a presidir la reunió, apareix, fa un besamans a l'estil del segle XXI però sense gaire diferència a com eren a l'Edat Mitjana i, com tothom sap, els Borbons no tenen molta tradició en la cultura del treball, i tal com ha acabat el besamans, marxa a fer allò que fan els Borbons, que algun dia acabarem de conèixer –ara n'estem coneixent algunes coses. I després d'això, en què consisteix la convocatòria? Doncs, mirin, la convocatòria consisteix en que el president del Govern espanyol, legítimament –nosaltres no ho compartim–, deixa clar que serà ell qui dirigeixi el fons de recuperació, i que convocarà un posterior consell interministerial on ell serà el que els explicarà els serrells. En això, va consistir la reunió. I també explicant una altra cosa que no és menys important: aclarir, en tot cas, que l'essència serà la col·laboració publicoprivada, allò que per a nosaltres, evidentment, són privatitzacions o transferència de les rendes del treball a les rendes del capital.

Això és el que va ser l'acte a San Vicente de la Cogolla, l'anomenada «Vint-i-una Conferència de Presidents». No es discuteix res, no es debat res, no es reflexiona sobre res i no es negocia res. Aquí acaba i au, fins a la propera. Això sí, a nosaltres sí que ens agradaria que es pogués parlar del que són aquells fons de la Unió Europea, dels impostos de la classe treballadora dels estats de la Unió Europea. S'estan generant uns subsidis i uns crèdits que seran encara pitjors que aquells que es van posar –a través de les institucions de la Unió Europea– a disposició a partir del 2008, que reforcen l'economia del deute, que a més fa obligatori pagar als mercats i que pràcticament no deixa cap marge per impagar fins i tot en circumstàncies que la societat ho requereixi i que, a més, incorpora una nova clau, que és la condicionalitat vinculada a què estan sotmesos els mateixos per reformes estructurals, és a dir, vostès, els pobles d'Europa, els treballadors i treballadores, es queden sense drets i així serà la forma a través de la qual ens pagaran aquests crèdits.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Moltíssimes gràcies, president. En la penúltima sessió de control, vaig tenir a bé, parlant de finançament, de felicitar per primera i molt em temo que darrera vegada el president de la Generalitat de Catalunya, el senyor Quim Torra, precisament perquè havia anat a les reunions que durant la crisi s'havien convocat entre els diferents presidents autonòmics, per coordinar la política sanitària.

Bé, com acostuma a passar en aquests casos, dura poc l'alegria a casa del pobre i el senyor Quim Torra ha tornat a ser el de sempre; ha trigat poc. El problema és que

avui té i l'altre dia va tenir algú amb qui comparar-se, el president del País Basc, Iñigo Urkullu, que és, per confessió pròpia, tan independentista com ho és Quim Torra, però que és evident que va ser beneït pel Nostre Senyor amb una intel·ligència molt més notable que la del nostre president autonòmic. Per tant, ha quedat en evidència. És una creu que ens toca viure, esperem que per poc temps, però ja no és només una incapacitat manifesta per gestionar els afers públics, sinó que a més ens deixa en ridícul a tots els catalans.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové.

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, president. Nosaltres votarem en contra d'aquesta compareixença i els motius del molt honorable president per no assistir a la cimera ja han estat explicats sobradament. Nosaltres els compartim, com compartim també els arguments que ha expressat el company Vidal. Nosaltres entenem que el molt honorable president o els membres del Govern de la Generalitat han d'assistir només a aquests tipus de trobades si la seva veu, la seva opinió, la veu dels nostres representants és escoltada de manera sincera i si el debat és sincer i entre iguals. Anar-hi a fer-se una foto per demostrar una suposada unitat, per un tancament de files, no és l'objectiu de l'actuació política del molt honorable president. Anar-hi a rebre ordres, a retre homenatge no és defensar els interessos dels catalans i les catalanes. Davant de la greu situació causada per aquesta pandèmia, ens calen més fets i menys fotos, més coordinació sincera, que respecti competències i opinions.

Vostès volen escenificar, ara amb aquesta sollicitud de compareixença, el Govern de l'Estat demana «pleitesia», adhesió incondicional. Nosaltres demanem a la Generalitat que actuï amb responsabilitat i fermesa i, en aquest cas, al nostre entendre, ho ha fet. Ja s'ha vist de què va servir aquella cimera, per a una foto, per a una foto i per rebre ordres. Nosaltres volem que el molt honorable president defensi la institució i les seves competències, com ho ha fet, perquè defensar aquesta institució i les competències també és defensar els interessos del conjunt de la ciutadania. Per tant, hi votarem en contra.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Eduard Pujol.

Eduard Pujol i Bonell

President, senyores i senyors diputats. L'Estat fa aigües pertot, l'Estat espanyol fa aigües. Les estructures i institucions d'estat es troben en situació de fallada sistèmica. La justícia viu estressada, com sabem, al servei de la repressió; els poders de l'Estat actuen servils i acrítics davant la idea de la unitat per la unitat, entesa com un valor suprem –això, si convé, els permet prescindir de llibertats, de drets o de la mateixa democràcia–, i el poder legislatiu viu segregat pel paper de la corona i la monarquia és presonera de la seva pròpia espiral autodestructiva provocada per la corrupció.

Et voilà. A 7 d'agost de 2020, aquesta és la descripció d'on som. Aquest és el retrat d'Espanya. I amb aquest panorama, l'única ocurrència del grup de Ciutadans, veig que amb tota la claca del 155 i de Podemos, és demanar la compareixença del president de Catalunya, perquè encara amenaçats per la Covid-19 no va participar en un *paripé*, en una foto pensada per a blanquejar la monarquia. Escoltin, traguem-nos la bena dels ulls. El clan del 155 i de Podemos critiquen el president de Catalunya perquè no va participar de l'estratègia d'estat de rentar la cara a la monarquia en connivència amb la Moncloa, amb Pedro Sánchez i amb la complicitat també ne-

cessària de Podemos, que de tuits, els que vulguis, però que de fets, cap, i de plantar cara, menys.

En aquest moment de crisi sistèmica, també es bo dir-ho, la crítica i la pressió de Podemos *ni está ni se la espera*, fent servir una expressió pròpia de la Sarsuela encunyada el 23-F. La veritat, senyores i senyors diputats, és per fer-s'ho mirar.

La Moncloa, el Govern PSOE-Podemos va organitzar una matinal a La Rioja per blanquejar la imatge del rei Felip VI i el president Torra no hi va anar per coherència amb les recomanacions de la Covid, com ell mateix li va explicar per carta al senyor Carrizosa, i perquè senzillament no hi havia de ser. Què és el que no s'entén? Que es repartien fons, senyora Granados? Sí, repartits com sempre. Vostè es veu amb cor de garantir que Catalunya rebrà el que li toca?, que la repartidora del senyor Sánchez serà, per una vegada a la història, justa? No, doncs perquè cada dia es reparteixen fons i el resultat se'n diu dèficit fiscal secular. I aquí hi han participat tots.

I escoltin, no ho perdem de vista: amb Felip VI, als catalans no se'ns hi ha perdut res, perquè si hi ha una cosa que el rei espanyol no representa és la concòrdia, com també li va dir el president Torra al senyor Carrizosa. Felip VI no és cap àrbitre. La seva curiosa idea de concòrdia és el seu discurs del dia 3 d'octubre del 2017, que no hem de perdre mai de vista, quan va avalar l'«*a por ellos*» i la repressió; una manera molt estranya, sigui dit de passada, de buscar l'entesa.

Fa disset dies, en aquest Parlament, parlàvem de corrupció i dèiem *game over*, el rei va despullat, despullat i brut, la corrupció els surt per les orelles... Miri, dues setmanes després estem aquí mateix, però carregats de més raons i més vergonyes. Avui el gran maldecap de Felip VI és saber quina roba es posarà a les nits d'agost a Miravent, en lloc de posar ordre a l'embolic que tenen muntat. Felip VI està KO, i mentrestant Ciutadans demana la compareixença del president de Catalunya. És increïble.

Joan Carles I va robar i ara ha fugit. Ha fugit com fan els Borbons, com va fugir Alfons XIII. Joan Carles ha fugit un primer dilluns del mes d'agost i ha marxat a la República Dominicana. No dic res que no sàpiguen, eh? Ha marxat a la República Dominicana, com hauria fet qualsevol dictador de tercera i ha fugit d'Espanya, de la justícia espanyola, que li feia pessigolles, i de la justícia suïssa, que és una altra cosa i que quan et busca es veu que no és per qualsevol infracció administrativa. Joan Carles I ha fugit amb la complicitat del mateix Estat i això és molt greu.

I davant d'aquesta desfeta, en comptes de demanar explicacions a Felip VI i a *tutti quanti*, el que es qüestiona és el president Torra. Ciutadans s'equivoca de porteria i de rival. Els dolents són els que roben, no pas els que ho denuncien. És com si l'endemà del 23-F algú hagués fet comparèixer al Congrés el president Suárez en lloc de demanar la presó per a Tejero, per a Milans del Bosch i per a Armada.

L'anomenada «Conferència de Presidents», on Catalunya va decidir no ser-hi, es va muntar per protegir la monarquia sabent que Joan Carles I fugiria cames ajudeu-me avalat pel mateix Govern espanyol. Per molt que ara ens vulguin explicar la història diferent a com ho feien dilluns, Joan Carles I s'estava fent la maleta, i Pedro Sánchez encara pretenia que el president de Catalunya fes un aperitiu amb Felip VI i somriguessin, perquè per a alguns la democràcia depèn d'una foto. Espanya s'hauria d'adonar, hauria de saber d'una vegada per totes, que la democràcia espanyola cada cop és menys fotogràfica, menys presentable, menys homologable, perquè la corrupció, la repressió i la fallida sistèmica de l'Estat són de mal vendre. El problema d'Espanya, senyores i senyors diputats, no és una foto, el problema no és Catalunya sinó que és la mateixa Espanya, corrompuda per les clavegueres i els poders de l'Estat. Que no ho veuen? A qui han de fer preguntes és a Sánchez, a Iglesias, a Calvo, que continuen protegint aquesta monarquia inservible. Ja s'ho faran.

Catalunya vol i necessita la independència. Aquest país vol república...

El president

Diputat...

Eduard Pujol i Bonell

...república catalana, sobirania i prosperitat.
Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Bé, acabat el debat, passarem a la votació d'aquesta sol·licitud de compareixença. Votarem com abans, òbviament, a mà alçada.

Vots a favor de la compareixença?

Vots en contra?

Abstencions, cap, perquè entenc que ha votat tothom.

Els resultats han estat els següents: 11 vots a favor, 12 en contra.

Per tant, no prospera aquesta sol·licitud de compareixença.

Sol·licituds de compareixença acumulades relatives a les targetes moneder per a garantir l'accés a l'alimentació als infants en situació de vulnerabilitat

354-00342/12 i 354-00343/12

Passem ara als següents punts, que els proposo substanciar-los conjuntament, que són les sol·licituds de compareixença del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies i del conseller d'Educació davant de la Diputació Permanent, presentades pels grups parlamentaris de Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i Catalunya en Comú Podem. Podem fer aquest debat conjuntament? *(Pausa.)* Sí? D'acord.

Doncs, per substanciar el debat tindrem, com en el debat anterior, cinc minuts els grups parlamentaris, dos i mig els subgrups. *(Pausa.)* Té la paraula, en primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Noemí de la Calle. Endavant.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, presidente. No es ningún secreto que Cataluña tiene una tasa de pobreza infantil inaceptable y que además pues no deja de crecer año tras año. El informe «Infancia en reconstrucción», de Save the Children, sitúa a Catalunya como una de las regiones a la cola de Europa en tasas de pobreza infantil, solo superada por Rumanía. Y este informe alerta de que la pobreza infantil en Cataluña podría alcanzar a uno de cada tres niños a finales de 2020. Y aunque de cara al próximo año la economía catalana empezase a remontar, la tasa de pobreza infantil en Cataluña no se recuperaría. Y esto es debido a la baja inversión en infancia que Ciudadanos lleva denunciando desde hace años. En Cataluña pues se destina solo el 0,8 por ciento del producto interior bruto a políticas de infancia, cuando la media española es del 1,4 por ciento.

Con este panorama de absoluto desinterés hacia la infancia por parte de la Generalitat, desde Ciudadanos ya pedimos al inicio de la pandemia que se ampliara el umbral de acceso a las becas comedor –ahora tarjetas monedero–, porque personas que nunca habrían necesitado esta ayuda para asegurar la alimentación de sus hijos ahora, de repente, la necesitarían. De hecho, en comunidades donde gobernamos, como es Andalucía, se ha ampliado el número de beneficiarios de estas becas comedor, y en la Comunidad de Madrid se ha decidido garantizar el servicio de comedor durante estas vacaciones a todos los escolares que lo necesiten, tanto en educación infantil como en primaria y secundaria.

Aquí, sin embargo, el Departament d'Educació decidí que a partir del 31 de julio las becas comedor no eran cosa suya porque no era período lectivo, como si el hambre y la pobreza hicieran vacaciones en agosto. Es decir, que este Govern no solo no hace nada para reducir la pobreza infantil que hay en Cataluña, sino que tampoco se esmera demasiado en paliarla. Que los colegios cierren en agosto no es

excusa para desentenderse de los niños más vulnerables. Durante todos estos meses desde el inicio de la pandemia, los colegios también han estado cerrados, y, sin embargo, sí se ha garantizado la comida, que, en muchos casos, no nos olvidemos, sirve para mantener una alimentación equilibrada.

Pero es que no acaba todo aquí. Tras la ola de indignación que ha levantado esta decisión, hemos asistido estupefactos a la respuesta del *conseller* d'Afers Socials, el señor El Homrani, que, lejos de asumir la dejadez de funciones del señor Bargalló, ha respondido que lo paguen los ayuntamientos que quieran asumirlo, y luego ya, si eso, pues ajustará cuentas la Generalitat con quienes lo hagan, como si la Generalitat no tuviese ya suficientes deudas con los ayuntamientos a cuenta de las guarderías, por ejemplo. Y es que es digno de estudio cómo la Generalitat se intenta sacar siempre de encima las políticas de infancia. Sin embargo, por ejemplo, pues para quedarse las pensiones de orfandad no tuvieron tantos remilgos.

Además, es lamentable presenciar este desinterés de la Generalitat por la infancia vulnerable, desentendiéndose de las becas comedor la misma semana que aprueba una dotación de 1 millón y medio de euros más para la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales, que saldrán del fondo de contingencia, que se sumarán a los 240 millones de euros que ya tienen presupuestados, y que el Govern justifica con el objetivo de garantizar el servicio público audiovisual que considera esencial. O sea, para TV3, sí, pero para los niños vulnerables, no. O sea, de verdad que este Govern no deja jamás escapar la oportunidad de dejar claras sus prioridades. Nunca falta dinero para regar los medios de comunicación públicos con aportaciones extraordinarias, porque la Generalitat los considera esenciales, pero los niños vulnerables que se quedan sin comida en agosto, porque para el Govern pues eso no debe de ser esencial.

Desde Ciudadanos solicitamos, junto a otros dos grupos de la oposición, la comparecencia del *conseller* d'Educació para que el señor Bargalló dé explicaciones en sede parlamentaria de este desinterés y desentendimiento de los niños que peor lo están pasando en Cataluña. Y, por otro lado, la comparecencia del *conseller* El Homrani para que responda por esta falta de diligencia en la protección de la infancia más vulnerable, y por la enésima centrifugación de responsabilidades hacia otras administraciones con las que la Generalitat ya tiene deudas desde hace años. Y por qué no decirlo también, administraciones que no solo llevan años esperando que la Generalitat les pague lo que les debe, sino que ahora ven cómo el Gobierno de España quiere apropiarse de sus ahorros.

En cualquier caso, esta comunidad autónoma lo que necesita es un *govern* que dé un giro de ciento ochenta grados en sus prioridades, que deje de priorizar su aparato de agitación y propaganda y empiece a priorizar una de las mejores inversiones sociales y económicas que puede hacer una sociedad, que es garantizar la igualdad de oportunidades en la infancia y proteger a los más vulnerables asegurando las becas comedor en el peor agosto de los últimos años. Y si no lo hace, como mínimo que venga a este Parlament y que dé explicaciones por ello.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula diputada senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. També per presentar aquestes sol·licituds de compareixença.

Aquest estiu no és un estiu qualsevol, moltes famílies han patit la davallada d'ingressos a causa de la crisi provocada per la Covid-19. Moltes estan en ERTOS, a l'atur o han vist afectada la seva activitat econòmica, i, per tant, es troben en una situació d'especial vulnerabilitat que probablement no patien fa un any. La dada de persones aturades és de gairebé 470.000 persones aturades a Catalunya. I per a aquestes famílies amb infants a càrrec era important poder tenir garantida la sufi-

ciència alimentària dels seus fills durant els mesos d'estiu, igual que per a les famílies amb infants amb beca menjador durant el curs escolar, que probablement no deuen estar passant el seu millor moment.

I com deia, malauradament, no és un estiu qualsevol, i per això, el passat mes de juny el meu grup parlamentari tenia clar que aquesta havia de ser una prioritat de país, la de garantir la suficiència alimentària també durant l'estiu. Entenem que havia d'haver estat una prioritat durant la crisi del 2008, que ho hauria de ser ara i que ho hauria de ser sempre. No obstant, per centrar-nos en l'actualitat, el meu grup va demanar a la moció de la que els parlava, sobre la situació d'emergència educativa, que es va aprovar el 18 de juny aquí en el Ple del Parlament..., el que vam demanar és que el Govern procedís a la recàrrega de les targetes moneder que durant la pandèmia i el tancament dels centres educatius van substituir les beques menjador, i com, per cert, ja va fer el Govern durant el període de Setmana Santa. I dic «per cert», perquè no val que ens diguin ara, com hem sentit des del Departament d'Educació, que no hi ha precedents de garantir aquest àpat en períodes no lectius. En tenen un exemple aquest mateix curs. I no entenem quin és el motiu per no fer-ho avui, la setmana passada i les cinc setmanes que queden abans d'iniciar el curs.

La moció, la vam poder acordar amb els grups que donen suport al Govern i, per tant, va ser aprovada per unanimitat. Doncs bé, el curs acabava l'endemà d'aquella votació i vam haver d'esperar més de quaranta dies per tenir alguna informació del Govern sobre aquest acord: ni recàrrega de targetes ni trobada amb altres administracions per veure la millor fórmula, ni res de res, malgrat, i vull que quedi clar, l'arribada de més de 320 milions d'euros del Govern de l'Estat per respondre justament a l'emergència educativa. De debò que amb més de 300 milions, i fins i tot sense aportar cap recurs propi, no podien haver buscat una fórmula més senzilla per garantir aquest dret a la suficiència alimentària, que no arribaria ni als 30 milions d'euros?

Doncs bé, va ser l'1 d'agost, després de dies de molta pressió política al Govern, un cop ens vam assabentar de la intenció d'Educació de cancel·lar les targetes moneder i de recuperar fins i tot el saldo pendent, tal com ho va comunicar als consells comarcals el mateix conseller. Doncs va ser l'1 d'agost que vam conèixer l'anunci fet pel conseller El Homrani de finançar els ajuts d'emergència social via una subvenció als ajuntaments. Però insisteixo en la data, va ser l'1 d'agost, amb bona part de l'Administració de vacances i sense cap informació prèvia que apuntés que la gestió d'aquests ajuts recauria novament en els ajuntaments.

I, per tant, manca absoluta de lleialtat institucional; manca absoluta de diligència per protegir la infància vulnerable en un moment de creixement de la pobresa infantil, en què tenim dades de Save the Children que apunten que un de cada tres infants estaran en risc de pobresa la propera tardor; manca absoluta de planificació i d'assumpció de les pròpies responsabilitats. Abans ens parlaven de la responsabilitat o irresponsabilitat de l'oposició; la responsabilitat se l'espera sempre del Govern, i de l'oposició, quan se'n parla amb l'oposició. Doncs bé, aquí tenim una mancança de responsabilitat absoluta per part del Govern.

I per tot això i perquè parlem de coses importants, de la possibilitat de menjar o no un àpat saludable per a molts infants, sol·licitem la compareixença i les explicacions dels consellers El Homrani i Bargalló aquí en el Parlament de Catalunya.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, la senyora diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Doncs, mirin, la pobresa infantil ja era un problema molt greu a Catalunya abans de la crisi del coronavirus; és, per tipus de població, l'índex de pobresa més alt que tenim, el de la infància. I es calcula que es dispararà i moltíssim amb la crisi econòmica i social provocada pel coronavirus.

És per això que nosaltres des de bon principi en la crisi de coronavirus hem posat el focus també en la infància i en elements tan bàsics com és la garantia d'un àpat digne al dia. Ja havíem posat el focus en aquest tema en els pressupostos, en la negociació dels pressupostos per a aquest any, amb l'increment important per beques menjador, però ara calia, a més, fer-les arribar, fer-les arribar a les famílies que estaven a casa i no pas a les escoles. I la gestió de la continuïtat d'aquesta garantia d'alimentació a la infància vulnerable del nostre país ha estat un desastre en tots aquests mesos. Primer, per posar en marxa la mesura de les targetes moneder. Després, la mateixa operabilitat del sistema es va arribar a deixar en mans dels ajuntaments, sense les dades corresponents al repartiment d'aquestes targetes moneder. I ara, la tercera fase del desastre, ja la vam preveure, era quan s'acabés el període lectiu a l'estiu, què passaria amb aquests infants a l'estiu. I ja preveïem el que ens diria el Govern: que es fiaria tot als casals d'estiu, casals on saben perfectament que molts no poden assistir.

Per això, també ens vam moure com a grup parlamentari i vam reclamar en una moció al juny, que vam acabar pactant amb tots els grups parlamentaris i aprovant per unanimitat, que es mantingués tot l'estiu el sistema de les targetes moneder per a tothom qui rep la beca menjador durant el curs.

Qui la paga, si és Educació, si és Afers Socials, ve dels Fons Covid, hi ajuden els ajuntaments..., escoltin, parlem-ne, de tot això. Però el sistema per fi, després de molts desastres, ja el tens creat, ja és operatiu, tens unes targetes moneder repartides a les famílies corresponents, només calia recarregar-les. I què ens acabem trobant? Que la darrera setmana de juliol s'informa des del Govern que es cancel·len aquestes targetes moneder i que es retiren els fons que hi ha que les famílies encara no hagin gastat, i que, a més, ja és el «colmo», al setembre les retornin a l'escola, com si a l'octubre o al setembre o al novembre o al desembre no haguéssim de tenir coronavirus i riscos respecte al curs i tornar a haver d'habilitar sistemes d'aquest tipus.

Mirin, el tema es mereix moltes explicacions públiques per part del Govern. Ho demanem al Parlament, ho han demanat una trentena d'alcaldes metropolitans, ho han demanat molt més des del món local. I no calen a finals d'agost o al setembre, calen ara, perquè és ara quan vostès han estan deixant famílies sense aquestes ajudes i és ara quan vostès estan deixant els ajuntaments i els serveis socials bàsics havent d'inventar com fan arribar ajudes de garantia alimentària als infants del nostre país.

Han tornat a deixar el tema en mans dels ajuntaments com si els serveis socials bàsics estiguessin –que ja no ho estaven– prou dotats per fer aquest tipus de garanties i, a més, també han patit la crisi del coronavirus i estan cansats i no poden muntar corrents i de pressa un sistema per repartir aquests recursos a 144.000 infants que ho reben a Catalunya. Deixadesa de funcions, incompliment de mandats del Parlament, insensatesa absoluta, «racanejant» els fons per a la gent més vulnerable i més vulnerabilitzada i amb un sistema que està clar que, a més, tindrem més problemes també al setembre.

Per tant, calen aquestes compareixences i calen ara i no pensem retirar-les.

El vicepresident primer

Gràcies, diputada. Estic comptant el temps amb el mòbil, no conec encara bé l'aplicació. Ara té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP, el senyor Vidal Aragonés. Si vol, l'avisó abans d'acabar, però bé, seré flexible igualment.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, vicepresident. Normalment no ho necessito, però, en tot cas, moltes gràcies.

En primer lloc, voldríem provocar una reflexió prèvia amb relació a la pobresa i a la pobresa infantil. És possible que ara tinguem molt al cap els efectes de la Covid-19, però les dades que teníem prèviament a la Covid-19 ja ens anunciaven un creixement de la pobresa. Realitat i primera: 2019, 23,8 per cent passa al 24,7 per cent de pobresa o exclusió social; més ben dit, risc de pobresa o exclusió social. Això era el 2019. Era la realitat que teníem i que significava que una de cada quatre

persones, cada quatre catalans o catalanes, es situava en aquesta realitat. Tampoc no volem abstreure'ns, en cap cas, del que signifiquen els estudis dels darrers mesos que diuen que un de cada tres nens o nenes, infants, estan en situació de pobresa. Nosaltres ens estimem més parlar d'empobrits econòmicament pel sistema capitalista; la pobresa, quan parlem de les persones, és una altra cosa.

I, per tant, el que demana el moment són polítiques estructurals, de canvis profunds, no polítiques palliatives. Això sí: les polítiques palliatives són el mínim i el mínim significa que el Govern de la Generalitat de Catalunya no ha donat ni tan sols resposta a través d'aquestes polítiques palliatives. Les tan anomenades avui targetes moneder no han arribat a tothom que tenia una situació de pobresa. Aquesta és la realitat. I ara, amb el trasllat que es vol fer, de fet, que s'està fent, als ajuntaments, tampoc donarem resposta a la pobresa infantil. Segurament tindrà un efecte contrari.

És per això que nosaltres votarem a favor de les compareixences, perquè pensem que són necessàries a fi i efecte de conèixer les explicacions dels consellers, però emplacem el conjunt de grups polítics d'aquesta cambra perquè anem molt més enllà. No tindrà cap sentit si l'únic que fem són compareixences que formen part de lògiques de debats electoralistes i no busquem polítiques de fons i estructurals per donar resposta a la pobresa. I, per tant, insistim en aquesta idea de trobar-nos com abans millor per veure el que passarà a la tardor i com donem respostes legislatives amb qüestió de fons.

Per cert, qüestions de fons no són que a les grans empreses del sector de la restauració se'ls mantinguin els negocis com s'ha fet en algunes comunitats autònomes. Això no són qüestions de fons. Això no són qüestions ni tan sols palliatives. I és per això, com ja hem dit, que votarem a favor de les compareixences.

El vicepresident segon

Gràcies, diputat.

Ara té la paraula... *(El vicepresident segon continua parlant sense fer ús del micròfon.)*

Alejandro Fernández Álvarez

Sí, moltíssimes gràcies. Bé, sense entrar més a fons, perquè s'han explicat a bastament en les intervencions anteriors les qüestions més preocupants, el que ara mateix se sotmet a votació és la compareixença i creiem sincerament que es donen totes les condicions per votar-hi favorablement, perquè hi ha una urgència per parlar del tema, preocupació i podríem parlar fins i tot d'alarma social amb un sistema, per cert, i amb això ja acabo, que nosaltres, des del Partit Popular, ja vam advertir que el sistema aquest de targetes no funcionaria. I, malauradament, vam tenir raó. I s'ha demostrat en poc temps que no funcionava.

En qualsevol cas, s'ha de buscar una solució immediata. I, evidentment, els consellers implicats han de donar explicacions amb caràcter d'urgència.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Republicà té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové. Endavant.

Josep M. Jové i Lladó

Gràcies, president. Compartint els elements i els arguments donats pels grups que m'han precedit sobre els riscos, les necessitats que cal cobrir, al nostre entendre el Govern està donant compliment a aquesta moció que ha estat citada, la 168/12, aprovada pel Ple, en la qual es va aprovar en una transacció que es garantirien els ajuts alimentaris a infants i joves en situació de vulnerabilitat durant el període de vacances.

També és veritat que cal destacar que un cop valorades les diferents opcions per part del Govern i sota criteris –entem nosaltres– jurídics, es feia inviable el man-

teniment d'aquestes targetes moneder, tan criticades, per cert, quan es van instaurar. I perquè haver-ho fet, a més a més, deixaria fora gent que havia vist agreujada o que ha vist agreujada la seva situació socioeconòmica durant la pandèmia. Però tal com deia la mateixa moció, es parlava i s'autoritzava que hi haguessin altres fórmules per donar compliment a tals ajuts. I això és el que s'ha fet, al nostre entendre, a través de les administracions locals, que amb el repartiment actual de competències són les que disposen, juntament amb el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, de la informació necessària sobre la situació econòmica i de vulnerabilitat de les famílies.

Recordem que durant el Covid, durant el període lectiu, més de 52.000 beneficiaris van rebre aquest ajut individual amb un cost de 40,5 milions. El Govern espanyol només n'ha transferit 3, de milions per a aquest concepte. I el Departament d'Educació ha mantingut actives aquestes targetes fins al 31 de juliol, perquè les famílies poguessin exhaurir, si no ho havien fet ja, els saldos carregats entre el 12 de març i el 19 de juny. I ara, des de divendres passat, ja se sap com es farà, a través dels ajuts socials de les administracions locals i dels contractes programes. A més, es destinaran fons addicionals de contingència a incrementar els recursos assignats als ens locals per tal que quedi cobert l'increment dels ajuts i així continuar, com deia la moció, assegurant als infants més vulnerables els recursos que permetin garantir les seves necessitats bàsiques d'alimentació també durant els mesos d'estiu –també durant els mesos d'estiu.

Nosaltres no ens oposem a que els consellers compareguin i donin les seves explicacions pertinents. No ens hi oposem de cap manera, però nosaltres creiem que té més sentit, en aquests moments, a l'alçada que estem de l'estiu, fer-ho de manera conjunta i fer-ho en les comissions o en una comissió mixta de la Comissió d'Educació i d'Infància i de Joventut, i fer-ho a finals d'agost, que vinguin a explicar com ha funcionat el sistema, un sistema que ja s'està implantant. Entenem que a més a més són els diputats i diputades d'aquestes dues comissions qui disposen de coneixement més específic del tema que ens ocupa i que podrien debatre amb més criteri la situació que s'ha viscut i com s'ha gestionat.

Per tant, a nosaltres ens interessaria o creiem que seria molt més interessant, però, que aquestes compareixences es fessin a finals de mes i a les comissions respectives o en una comissió mixta.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I finalment, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Lluís Guinó. Endavant.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, president. Seré breu, perquè algunes de les qüestions que volia plantejar de fet ja s'han..., les ha plantejat el company Juvé, i fins i tot en algunes intervencions dels grups que no donen suport al Govern. Si els consellers tenen voluntat de comparèixer, és obvi que hi tenen tot el dret i donaran les explicacions pertinents.

Segurament la compareixença no dona per fer un debat a fons de la problemàtica de la pobresa infantil a Catalunya, que no només afecta des d'un punt de vista de la seva resolució el Govern de la Generalitat, sinó que afecta de forma transversal el Govern de l'Estat, que no s'ha d'oblidar, per una banda, i fins i tot per què no, a les administracions locals, que hi tenen un paper certament important a desenvolupar. Fonamentalment, perquè les qüestions que tenen a veure amb la pobresa, en les qüestions que tenen a veure precisament amb l'àmbit social, és des de la seva proximitat i des de la possibilitat que dona immiscir-se en les qüestions que afecten més directament les persones..., és precisament des de l'àmbit de les administracions locals.

I, per tant, en aquest àmbit sí que demanem des de Junts per Catalunya que els ajuntaments del nostre país tinguin no només el coneixement i la capacitat de decisió en qüestions de pobresa infantil sinó que també tinguin la capacitat econòmica

per resoldre-les. Es fa des d'una perspectiva de delegació a través dels consells comarcals, però em sembla interessant que es tinguin en compte totes les posicions de les diferents administracions.

I, des d'aquest punt de vista, tot i que s'ha valorat per part dels grups de l'oposició, des de la nostra perspectiva, precisament, excessivament negativa la qüestió dels les targetes moneder, el cert és que en la moció que es va aprovar i que va rebre el suport majoritari de tots els grups parlamentaris es feia referència al fet que hi havia altres alternatives, altres sistemes i altres mecanismes, precisament, per resoldre les problemàtiques que afecten molt directament la pobresa infantil. I, per tant, la targeta moneder, tal com s'ha explicat des d'un punt de vista estrictament tècnic i jurídic, és una qüestió que afecta en el moment que el servei de menjador de les escoles es doni, es dona en un moment determinat, que és en període lectiu, i, per tant, els problemes que resolien a nivell d'alimentació les targetes moneder hi han altres mecanismes, el Govern de la Generalitat té altres mecanismes, precisament, per poder-ho resoldre.

En definitiva, la voluntat dels consellers és comparèixer, explicar, i tal vegada es pugui desenvolupar un debat més a fons sobre la problemàtica de la pobresa infantil a nivell de Catalunya...

El president

Diputat...

Lluís Guinó i Subirós

...tenint en compte, hi insisteixo, la transversalitat de la problemàtica i també la transversalitat de la necessitat que totes les administracions, i dic «totes», hi participin de forma activa.

El president

Gràcies.

Lluís Guinó i Subirós

Moltes gràcies.

El president

Passem, doncs, a la votació.

Votem, en primer lloc, respecte a la sollicitud de compareixença del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies davant d'aquesta Diputació Permanent.

Vots a favor de la compareixença?

Vots en contra?

Abstencions?

Hi ha hagut 12 vots a favor d'aquesta compareixença, cap en contra, 11 abstencions. Per tant, s'aprova la compareixença del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies davant d'aquesta Diputació Permanent.

I votem ara la sollicitud de compareixença del conseller d'Educació, el senyor Josep Bargalló.

Vots a favor?

Molt bé. Gràcies.

Vots en contra?

Cap.

Abstencions?

Resultat: han estat 12 vots a favor de la compareixença, cap en contra, 11 abstencions. Per tant, aquesta compareixença també se substanciarà a la Diputació Permanent.

No hi han més punts, s'aixeca la sessió. Gràcies.

La sessió s'aixeca a un quart de dotze del migdia i dos minuts.